

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **Số 1 Tôn Thất Tùng, P. Bến Thành, TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

10/2025

Nếu con không trối tay Ta lại, có lẽ Ta đã giáng nhiều hình phạt xuống trái đất này (NK 1722).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM
ỦY BAN GIÁO DÂN

THƯ MỤC VỤ SAU ĐẠI HỘI TOÀN QUỐC

(Nhiệm Kỳ 2022-2025)

HIỆP HÀNH TRONG HY VỌNG

Kính gửi: Cộng đoàn Dân Chúa, cách riêng là anh chị em giáo dân.

Anh chị em thân mến,

Với tâm tình tri ân và hy vọng, chúng tôi – những thành viên của Ủy Ban Giáo Dân trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam – xin gửi đến anh chị em lời chào bình an và hiệp thông trong Chúa Kitô.

Đại hội Ủy Ban Giáo Dân toàn quốc vừa qua là một hồng ân lớn lao mà Thiên Chúa đã ban cho chúng ta. Trong những ngày được quy tụ tại Giáo phận Thái Bình, các thành viên từ khắp các giáo phận thuộc ba giáo tỉnh đã cùng nhau thực hiện cuộc hành hương trong năm thánh Hy Vọng. Trong cuộc hành hương này, chúng ta sống một kinh nghiệm hiệp hành quý báu: gặp gỡ, lắng nghe, hồi

tâm, và chia sẻ trong tình huynh đệ và niềm tin vào Chúa Phục Sinh.

Chúng ta tạ ơn Chúa vì trong những ngày bên nhau, anh chị em đã cùng vượt qua mọi khác biệt về địa lý, tập tục và văn hóa để cùng sống đức tin cách cụ thể và cảm nghiệm sâu xa sự hiệp nhất giữa lòng đa dạng. Chính trong tình thân ái và bầu khí cầu nguyện đó, Đại hội trở thành một biến cố thiêng liêng giúp chúng ta gặp Chúa cách cá vị, và gặp nhau trong tinh thần nâng đỡ và khích lệ.

Chúng tôi xin tri ân về sự hiện diện và những thao thức mục vụ đầy tâm huyết của quý Đức Cha và quý Cha trong Đại hội. Qua các ngài, chúng ta cảm nhận rõ ràng sức sống và khát vọng đổi mới của Hội Thánh Việt Nam hôm nay: một Hội Thánh đang muốn vươn ra, can đảm dẫn thân, và không ngừng loan báo Tin Mừng – như các nhà truyền giáo tiên khởi đã từng. Trong tinh thần hiệp hành, các vị chủ chăn cũng đã lắng nghe cách chăm chú và đồng cảm những thao thức, trăn trở của các tham dự viên. Với tấm lòng mục tử và sự khôn ngoan được soi dẫn bởi Thánh Thần, các ngài đã đưa ra những định hướng cụ thể và đầy khích lệ. Nhờ đó, các tham dự viên nhận ra rõ hơn vai trò chứng nhân của mình trong đời sống Giáo Hội – một Giáo Hội hiệp thông, tham gia và sứ vụ. Từ đó, mỗi người được mời gọi cộng tác với các chủ chăn, để bảo vệ và phát huy di sản đức tin mà cha ông đã gieo trồng bằng máu, mồ hôi và nước mắt, và cùng nhau xây dựng một Giáo hội vững mạnh, sống động và truyền giáo.

Chúng tôi cũng thân ái gửi lời chào và hiệp thông sâu xa đến anh chị em không thể hiện diện trong Đại hội vì những hoàn cảnh riêng. Tuy vắng mặt thể lý, anh chị em luôn hiện diện trong lời cầu nguyện và trái tim của chúng tôi. Bởi lẽ, nhờ Bí tích Rửa tội, tất cả chúng ta đều là chi thể trong cùng một Thân Thể Đức Kitô, cùng nhau chia sẻ một sứ vụ: tiếp nối công trình cứu độ giữa lòng thế giới hôm nay.

Chúng tôi muốn chia sẻ lại cảm nghiệm mà chúng tôi đã sống: “Chúng tôi cảm thấy được bao bọc nơi lòng Chúa xót thương, và được thu hút bởi vẻ đẹp của Người. Bằng cách thực hiện cuộc đối thoại trong Thánh Thần, bằng cách lắng nghe nhau, chúng tôi nhận ra sự hiện diện của Người ở giữa chúng tôi: sự hiện diện của Người, qua việc ban Thánh Thần, tiếp tục tạo ra nơi dân của Người một sự

hiệp nhất vốn là sự hòa hợp giữa những khác biệt” ([Tài liệu chung kết Thượng Hội đồng Giám mục Thế giới XVI](#), số 1). Cảm nghiệm ấy giúp chúng ta xác tín rằng: “Trong đời sống Giáo hội, mỗi bước đi mới là một cuộc trở về nguồn, một kinh nghiệm đổi mới về cuộc gặp gỡ với Đấng Phục Sinh mà các môn đệ đã trải qua vào buổi chiều Phục sinh, tại Phòng Tiệc Ly” ([Tài liệu Chung kết THĐGMTG XVI](#), số 1).

Anh chị em thân mến,

Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế giới lần thứ XVI đã nhắn nhủ rằng: “Các Kitô hữu, cá nhân hay trong đoàn thể, được mời gọi làm cho các hồng ân của Chúa Thánh Thần sinh hoa trái nhằm làm chứng và loan báo Tin mừng...Trong cộng đoàn Kitô hữu, tất cả những người đã lãnh Bí tích Rửa tội đều có nhiều ân huệ để chia sẻ, mỗi người tùy theo ơn gọi và điều kiện sống riêng của mình” ([Tài liệu Chung kết THĐGMTG XVI](#), số 57). Vì thế, trên hành trình sắp tới, chúng tôi tha thiết mời gọi anh chị em:

- Tiếp tục lên đường, bước đi trong niềm hy vọng, tham gia vào đời sống Giáo hội bằng những hành động đơn sơ, nhỏ bé nhưng đầy yêu thương và trung tín hằng ngày.

- Bước đi trong Năm Thánh 2025, đọc các dấu chỉ thời đại và mang ánh sáng của niềm hy vọng đến những người già yếu, bệnh tật, nghèo khổ và bị lãng quên, để niềm hy vọng không chỉ là khẩu hiệu, nhưng trở thành hành động cụ thể.

- Tích cực tham gia vào tiến trình thực hiện Thượng Hội Đồng sẽ được Hội Đồng Giám Mục Việt Nam cụ thể hóa trong kỳ đại hội sắp tới của HĐGM theo yêu cầu Văn phòng Thượng Hội Đồng Giám mục.

- Chuẩn bị tâm hồn và cộng đoàn hướng về Năm 2033, kỷ niệm 500 năm Tin Mừng được loan báo tại Việt Nam. Đó là lời mời gọi chúng ta trân trọng đức tin đã được đón nhận, sống đức tin cách trưởng thành và tiếp nối sứ mạng truyền giáo.

Chúng ta được mời gọi:

- Gìn giữ đức tin bằng lòng biết ơn sâu xa,
- Phát huy đức tin bằng đời sống chứng nhân cụ thể,

- Chuyển trao đức tin cho thế hệ mai sau trong tình yêu, hy sinh và hy vọng.

Anh chị em thân mến,

Dù ở đâu và trong hoàn cảnh nào, xin anh chị em hãy tiếp tục trở nên những chứng nhân Tin Mừng sống động giữa lòng xã hội hôm nay. Với ánh sáng từ Năm Thánh Hy Vọng, với tinh thần hiệp hành và lòng tri ân các vị tiền nhân, chúng ta hãy cùng nhau tiến bước trong tình liên đới và nâng đỡ lẫn nhau.

Chúng tôi phó thác hành trình của Ủy ban Giáo Dân trong nhiệm kỳ mới cho Mẹ Maria, Mẹ của Giáo Hội – “Đấng đã hiện diện tại Phòng Tiệc Ly để nâng đỡ cộng đoàn các Tông Đồ mới được thành lập và để mở lòng các Tông Đồ đón nhận sự mới mẻ của lễ Hiện Xuống” ([Tài liệu Chung kết THĐGMTG XVI](#), số 155). Chúng tôi tin rằng Mẹ cũng sẽ đồng hành và hướng dẫn Ủy ban trong sứ mạng phục vụ, để góp phần giúp các tín hữu tại các cộng đoàn giáo xứ ngày càng hiệp nhất với nhau, và chung tay cộng tác với các vị chủ chăn xây dựng giáo xứ thành một cộng đoàn hiệp hành và truyền giáo.

Chúng tôi cậy trông nơi Mẹ, Mẹ của niềm hy vọng, Đấng “trong nỗi đau dâng hiến vì tình yêu, đã trở thành Mẹ của chúng ta, Mẹ của niềm hy vọng”; và với niềm tín thác ấy, chúng tôi xác tín rằng: “trong những thăng trầm giông bão của cuộc đời, Mẹ Thiên Chúa đến trợ giúp chúng ta, nâng đỡ chúng ta và mời gọi chúng ta tin tưởng và tiếp tục hy vọng” ([Tự sắc Spes non Confundit](#), số 24).

Nhờ lời bầu cử của Đức Trinh Nữ Maria, các Thánh Tử đạo Việt Nam, cách riêng là thánh nữ Anê Lê Thị Thành, Quan thầy Ủy ban Giáo dân bầu cử cho chúng ta, xin Chúa chúc lành cho từng người chúng ta trên bước đường phục vụ, để mọi nẻo đường của Hội Thánh đều thấm đượm tinh thần hiệp hành, tình huynh đệ và niềm hy vọng.

Thái Bình, ngày 19 tháng 9 năm 2025

(đã ký)

Thư Ký UBGD/HĐGMVN
Lm. Antôn Hà Văn Minh

(đã ấn ký)

+ Giuse Trần Văn Toàn
Giám mục Giáo phận Long Xuyên
Chủ tịch UBGD-HĐGMVN

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT XXVII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Trong đoạn Tin Mừng, Thánh Luca ghi lại 2 điều Chúa Giêsu căn dặn những kẻ muốn làm môn đệ Ngài.

a. Điều thứ nhất là về đức tin: Câu chuyện khởi đầu với lời xin của các tông đồ "Xin Thầy thêm đức tin cho chúng con". Ta hãy chú ý, họ là các tông đồ chứ không phải chỉ là môn đệ thường. Họ đã từng sống với Chúa Giêsu một thời gian dài, nghe biết bao điều Ngài giảng dạy, thấy biết bao điều Ngài làm. Họ là thành phần ưu tú được chọn riêng ra trong số 72 môn đệ. Thế mà họ vẫn cảm thấy mình thiếu đức tin.

Các tông đồ mà còn cảm thấy thiếu đức tin, thì huống chi chúng ta! Nhiều khi chúng ta quỳ cầu trước Thánh Thể mà hình như không tin có Chúa đang ngự trong Nhà tạm. Nhiều khi chúng ta rước lễ mà hình như không tin có Chúa đang thực sự ở trong lòng ta. Và nhiều khi đứng trước một hoàn cảnh khó khăn, chúng ta hình như không tin lời Chúa dạy "Can

đảm lên, Thầy đã thắng thế gian". Mặc dù chúng ta đã học giáo lý nhiều, đã đọc Thánh Kinh nhiều, nhưng tại sao chúng ta không vững đức tin? Như thế đủ biết Đức tin không phải là kết quả của học hỏi, của kiến thức. Đức tin chính là một ơn ban. Tại sao rất nhiều bậc thông thái không có đức tin, còn chúng ta không thông thái gì, thế mà có đức tin. Rõ ràng vì Chúa thương, nên ban đức tin cho chúng ta. Và chính vì đức tin là một ơn ban, cho nên chúng ta phải xin như các tông đồ ngày xưa: "Lạy Thầy, xin ban thêm đức tin cho chúng con".

Đức tin không phải là kết quả của học hỏi và của kiến thức. Ngược lại, nhiều khi càng học biết nhiều thì càng khó mà tin. Tại sao thế? Thưa tại vì trong đức tin luôn có một phần mờ tối, khi ta tin thì luôn có một phần mạo hiểm. Nếu tất cả đều sáng tỏ hết rồi ta mới tin thì đấy không phải là đức tin. Nếu tất cả đều chắc chắn rồi ta mới dần thân thì đấy cũng không phải là

một hành vi đức tin. Đức tin luôn có phần mờ tối, tin luôn đòi ta mạo hiểm dẫn thân. Nhưng nói thế không phải là chúng ta tin cách mù quáng, trái lại chính vì chúng ta yêu. Xin lấy một thí dụ trong đời thường: ở một vùng kinh tế mới nọ, có một thanh niên và một thiếu nữ quen nhau. Mỗi người họ đến từ một miền khác nhau. Quen nhau một thời gian rồi họ yêu nhau. Và một hôm người thanh niên ngỏ lời xin cưới cô gái. Cô gái ưng thuận ngay. Người thanh niên mới hỏi: Em không biết gốc gác của anh, không biết gia đình anh, em không sợ bị anh gạt hay sao mà dám giao phó cuộc đời cho anh? Cô gái đáp: không. Anh chàng hỏi thêm: Tại sao? Và cô gái trả lời rất gọn: vì em yêu anh.

Người con gái ấy vì yêu nên đã tin người thanh niên nọ. Cũng thế, nếu yêu Chúa thì chúng ta mới tin Chúa được, yêu càng nhiều thì tin càng mạnh. Cho nên ngoài việc xin Chúa ban thêm đức tin, chúng ta cũng cần xin Chúa ban thêm lòng yêu mến cho chúng ta.

b. Điều thứ hai Chúa dạy trong bài Tin Mừng hôm nay: Người môn đệ Chúa phải biết phục vụ, và phục vụ cách vô vụ lợi. Giống như một người đầy tớ,

sau khi đã đi cày, sau khi đã chăn chiên rồi về nhà còn phải dọn cơm cho chủ, đứng đó hầu hạ chủ, rồi dọn dẹp. Xong xuôi hết thì nói "Tôi chỉ là đầy tớ vô dụng". Nhiều chuyên viên Thánh Kinh nói rằng dịch chữ vô dụng không được đúng lắm. Ý nghĩa của nó là "Tôi chỉ là một người đầy tớ mà thôi, không hơn không kém". Người đầy tớ thì đương nhiên phải phục vụ, phục vụ là bổn phận của người đầy tớ. Cho nên dù có phục vụ nhiều thì cũng không có gì là công lao để đòi chủ biết ơn.

Khi Chúa Giêsu dùng hình ảnh người đầy tớ để làm bài học cho các môn đệ, Ngài muốn nhắc chúng ta rằng làm môn đệ, làm tông đồ chính là làm đầy tớ. Bởi thế Đức Giáo Hoàng xưng mình là "Đầy tớ của các đầy tớ".

Có một điểm rất sâu sắc về từ ngữ: trong Thánh Kinh, chữ "phục vụ" vừa chỉ việc làm của một người đầy tớ đối với chủ, vừa chỉ việc làm của người tín hữu phụng thờ Chúa. Tể lễ là phục vụ Chúa. Như thế, khi chúng ta phục vụ người ta thì cũng có nghĩa là chúng ta đang phụng thờ Chúa. Và nếu như suốt ngày chúng ta lo phục vụ anh em thì điều đó có nghĩa trọn ngày hôm đó của chúng ta là một Thánh lễ nối dài.

CHÚA NHẬT XXVIII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

SUY NGHĨ VỀ LÒNG BIẾT ƠN

a. Chi tiết đánh động nhất trong bài Tin Mừng này là trong số 10 người cùi đã được Chúa Giêsu chữa khỏi, chỉ có một người biết quay lại tạ ơn Ngài, mà người này lại là một người Samaria ngoại đạo. Tại sao thế?

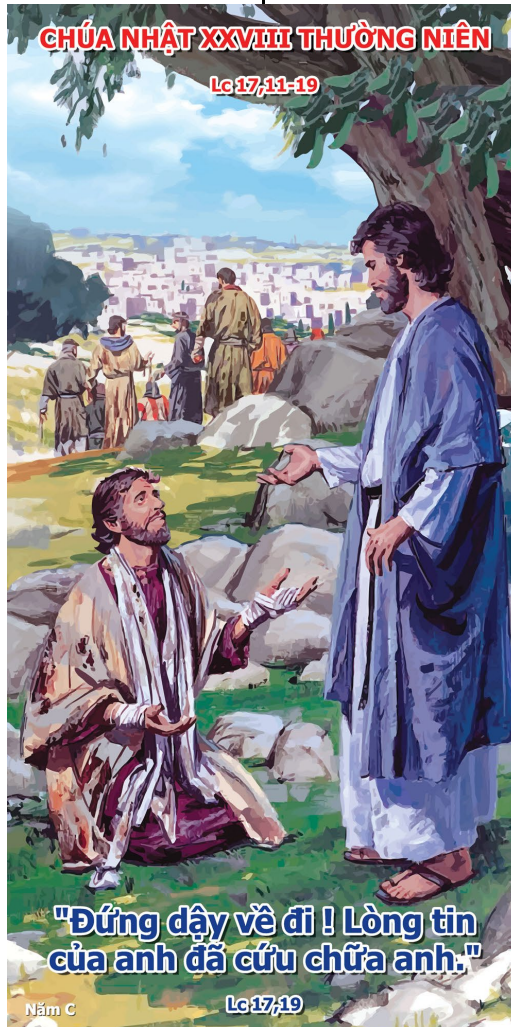
Thưa vì tâm lý thông thường của những kẻ "ở trong nhà" là nghĩ rằng mọi điều tốt mà người nhà làm cho mình là đương nhiên. Còn những "kẻ ở ngoài" thì nghĩ rằng mình chẳng có lý do nào để được những điều ấy, cho nên khi nhận được thì rất biết ơn. Câu chuyện của bài đọc I minh chứng điều đó: Tướng Naaman không phải là người Do Thái mà là một người Aram. Bởi đó khi ông được Thiên Chúa của Israel và ngôn sứ Êlisê chữa cho khỏi cùi thì ông vô cùng biết ơn. Ông mang nhiều lễ vật đến tạ ơn

Êlisê, và ông lớn tiếng tôn vinh Thiên Chúa.

b. Chúng ta muốn người chịu ơn ta phải tỏ lòng biết ơn ta, thế nhưng khi chịu ơn người khác chúng ta lại ít tỏ lòng biết ơn. Điều này bộc lộ khuynh hướng ích kỷ của chúng ta: chúng ta làm ơn là để được biết ơn. Nói cách khác, chúng ta làm vì mình chứ không vì người khác.

Chúa Giêsu thì ngược lại: Ngài muốn chúng ta tỏ lòng biết ơn Ngài không phải vì Ngài mà vì ích lợi của chính chúng ta.

"Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa?" Khi nói thế, Chúa Giêsu không nghĩ cho bản thân Ngài mà nghĩ cho những người cùi: Ngài muốn họ có tâm tình tốt đối với Thiên Chúa, từ đó sẽ có một liên hệ tốt với Thiên Chúa, và liên hệ tốt này lại phát sinh nhiều ơn lành khác nữa.

c. Biết ơn Thiên Chúa là một điều rất tốt, không phải tốt cho Thiên Chúa, mà tốt cho chính chúng ta: do bày tỏ lòng biết ơn, chúng ta sẽ ý thức hơn về tình thương của Thiên Chúa; do bày tỏ lòng biết ơn, chúng ta sẽ nhận thức rõ hơn về thân phận nghèo nàn của mình; hai ý thức ấy sẽ giúp chúng ta gắn bó với Chúa và nương tựa vào Ngài nhiều hơn.

d. Kẻ nào không biết cảm ơn trong những việc nhỏ thì cũng không biết cảm ơn trong những việc lớn. Vì thế ta cần phải tập cảm ơn trong từng việc nhỏ.

e. Cảm ơn Chúa vì những điều vừa ý mình thì rất dễ, nhưng cảm ơn Chúa vì những điều trái ý mình mới khó. Vì thế ta cần phải tập cảm ơn Chúa về mọi điều xảy đến cho mình: chuyện vui cũng như chuyện buồn, thành công cũng như thất bại, sức khoẻ cũng như bệnh tật. Sự biết ơn về tất cả mọi điều xảy đến cho mình như thế còn phát sinh một ích lợi nữa là khiến ta biết nhìn đời mình một cách toàn diện, thấy cả hiện tại và quá khứ, từ đó ta sẽ nhận ra rằng đời mình được dẫn dắt bởi bàn tay yêu thương kỳ diệu của Chúa như thế nào. Thực vậy, khi nhìn lại quá khứ, ta sẽ thấy rằng những điều làm ta thích và

những điều làm ta khổ không tách rời nhau, nhưng liên kết với nhau, đan xen nhau và đều góp phần dẫn ta đến cái hiện tại tốt đẹp ngày nay, từ đó ta có thể nói như Thánh nữ Têrêxa Hài Đồng "Tất cả đều là hồng ân".

SUY NGHĨ VỀ 9 NGƯỜI CÙI VÔ ƠN

Chín người cùi Do Thái không cảm thấy tâm tình biết ơn có lẽ vì trước đó họ chỉ thấy tình trạng khốn khổ của họ chỉ là ngoài da, và sau đó họ cũng coi tình trạng được khỏi của họ chỉ là ngoài da. Nói cách khác họ chẳng thấy gì khác ngoài một chứng bệnh da liễu: Họ bị da liễu, Chúa Giêsu chữa họ khỏi da liễu, thế là xong. Họ trở về với nếp sống cũ, với những thói quen cũ, những tật xấu cũ, những suy nghĩ cũ... Chẳng có gì thay đổi trừ ra một làn da hết bệnh.

Còn người cùi xứ Samaria, cũng như Naaman xứ Aram đã ý thức thân phận mình khốn khổ sâu xa như thế nào: đau đớn phần xác, mặc cảm tâm lý, tủi nhục tinh thần, cuộc đời như đã bị bỏ đi. Bởi vậy sau đó, cùng với sự khỏi bệnh ngoài da, họ còn được cứu chữa về tâm lý, tinh thần và đạo đức nữa. Họ trở thành những con người mới hẳn.

CHÚA NHẬT XXIX THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Một lá thư được viết nguệch ngoạc của một đứa trẻ gửi vào bưu điện, và địa chỉ tới là Chúa. Nhân viên bưu điện lấy làm lạ liền mở ra đọc. Thư viết rằng: *"Chúa thân mến, con là Tommy, con 6 tuổi. Ba con đã chết và mẹ con phải cực khổ để nuôi sáu anh em con. Xin Chúa cho chúng con 300 đồng nhé"*.

Đọc thư xong, anh nhân viên bưu điện rất xúc động và đưa cho các bạn đồng nghiệp xem. Họ quyết định quyên góp để giúp gia đình cậu bé. Số tiền tổng cộng là 100 đồng, và họ gửi tới địa chỉ cậu bé.

Vài tuần sau, họ nhận được lá thư thứ hai. Họ cũng mở ra đọc, thư viết như sau: *"Lần tới, Chúa có thể gửi trực tiếp cho gia đình con, vì gửi qua bưu điện, họ giữ lại 200 đồng!"*.

Nghe xong câu chuyện, chúng ta phải bật cười vì sự ngây ngô của cậu bé, nhưng liền sau đó chúng ta lại cảm thấy hổ thẹn vì thấy bóng dáng mình thấp thoáng trong hình ảnh cậu bé: Chúng ta cầu nguyện và muốn được Chúa đáp lời tức thì theo yêu cầu chúng ta đề ra, nếu

Người chậm đáp ứng hoặc đáp ứng chưa đủ *"chỉ tiêu"* chúng ta đưa ra, thì chúng ta lại khó chịu, và cũng chẳng thêm cảm ơn Người.

Tin Mừng hôm nay Chúa dạy các môn đệ: *"Phải cầu nguyện luôn, không được nản chí"* (Lc 18, 1). Người muốn chúng ta hãy liên li cầu nguyện và cầu nguyện cách kiên trì. Như Môsê quỳ giang tay suốt ngày cầu nguyện cho dân Do thái thắng trận, như bà goá suốt bao ngày tháng cầu xin quan toà minh xét cho bà, như thánh Mônica rờn rã 20 năm trường cầu nguyện cho người con là Augútтинô

trở lại, chúng ta hãy cầu nguyện liên tục và bền chí, không hề nhàm chán, cả khi xem ra Chúa ngoảnh mặt làm ngơ.

Chúng ta không nên tìm kiếm hiệu quả tức thì. Chúa sẽ đáp lời chúng ta lúc nào và cách thức nào có lợi nhất cho chúng ta, theo như thánh ý nhiệm mầu của Người. Thời gian Chúa nhậm lời có thể sẽ lâu hơn chúng ta tưởng, cách thức Người ban ơn có thể sẽ khác với ước nguyện của chúng ta, nhưng bao giờ cũng là lúc thích hợp nhất cho

linh hồn chúng ta, bao giờ cũng là cách hữu hiệu nhất cho hạnh phúc vĩnh cửu của mỗi người.

Thường chúng ta lầm tưởng rằng, hơn ai hết chúng ta là người biết rõ những điều mình cần xin. Nhưng thánh Phaolô dạy: *"Chúng ta không biết cầu nguyện thế nào cho phải, chính Thánh Thần sẽ cầu thay nguyện giúp chúng ta theo đúng ý Thiên Chúa"* (Rm 8, 21-27). Vì thế, Đức Tổng Giám Mục Fulton Sheen viết: *"Pytago đã cấm môn sinh của ông không được cầu nguyện cho chính họ vì họ không biết điều gì là lợi ích cả"*. Khôn ngoan hơn, Socrates dạy môn đồ ông chỉ xin những điều tốt lành, vì lẽ Thiên Chúa biết tường tận những gì là lợi ích. Dốt nát và yếu đuối, nên chúng ta phải xin Thánh Thần soi sáng để chúng ta làm đẹp lòng Chúa trong lúc an bình cũng như khi xao xuyến.

Như thế, cầu nguyện không phải là việc xin ơn này ơn nọ, theo óc vụ lợi của chúng ta, cầu nguyện không phải là việc tránh né bốn phận để Thiên Chúa làm tất cả, cầu nguyện cũng không phải là việc liệt kê ước muốn để mong chờ Chúa thực hiện. Nhưng cầu nguyện đích thực chính là việc thực hành Đức Tin, nâng tâm hồn lên cùng Thiên

Chúa để đối thoại với Người, van xin Người tiếp tục ban ơn để chúng ta đủ sức thực hiện thánh ý Người. Thấu hiểu sự yếu đuối của con người nên Chúa Giêsu than thở: *"Khi Con Người ngự đến, liệu Người còn thấy lòng tin trên mặt đất nữa chăng?"* (Lc 18, 8). Vậy, cầu nguyện không phải là độc thoại mà là đối thoại liên lỉ và kiên trì với Thiên Chúa trong Đức Tin để trung thành với Chúa cho tới khi Người lại đến.

HAI TƯ THẾ CẦU NGUYỆN

Hồi còn bé, chúng ta được dạy chấp tay lại khi cầu nguyện. Khi tham dự Thánh lễ, chúng ta thấy Linh mục cầu nguyện giang tay. Đó là hai tư thế cầu nguyện.

Cầu nguyện chấp tay có nghĩa là chúng ta tạm dừng những hoạt động để chuyên tâm nghĩ đến Chúa. Còn cầu nguyện giang tay là để tỏ ra rằng chúng ta là những người nghèo nàn trước mặt Chúa, chúng ta làm như người ăn xin đưa hai bàn tay không ra để xin ơn Chúa.

Hai tư thế cầu nguyện trên đều tốt. Và ngay cả những khi đôi bàn tay hoặc đôi cánh tay chúng ta đều không chấp lại hay giang ra, chúng ta cũng đừng bao giờ quên ý nghĩa của hai tư thế ấy.

CHÚA NHẬT XXX THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Người Phariseu lên đền thờ cầu nguyện nhưng thực ra là để khoe khoang thành tích. Ông thưa chuyện với Chúa nhưng thực ra là ông đang độc thoại một mình. Ông *"tạ ơn Chúa"* nhưng thực ra là ông muốn Chúa hãy biết ơn ông.

Quả thật, bảng liệt kê công trạng của ông không có gì sai. Những điều luật cấm ông không dám làm, những điều luật buộc thì ông còn làm hơn mức qui định. Ông thật là con người đúng mực, một con người hoàn hảo, không có gì để chê trách, một tín đồ trung thành với lề luật, một mẫu gương tuyệt vời. Chỉ tiếc có một điều là ông quá tự mãn tự kiêu nên bao việc lành phúc đức của ông theo *"cái tôi"* bọt bèo của mình mà trôi ra sông ra biển hết. Cái tôi của ông quá to, đến nỗi ông chỉ nhìn thấy mình mà không thấy Chúa; công trạng của ông quá nhiều đến nỗi ông chỉ nhìn thấy nó là đức độ của ông chứ không phải là do ơn Chúa; cái tự mãn của ông quá lớn, cho nên ông thẳng thừng khinh miệt anh em.

Sai lầm trầm trọng của ông Phariseu bắt đầu từ câu này: *"Vì con không như bao kẻ khác: tham lam, bất chính, ngoại tình hoặc, như tên thu thuế kia"* (Lc 8, 11). Giả như ông đừng so sánh cuộc sống của ông với người khác, mà biết đem cuộc sống của mình đối chiếu với cuộc sống thánh thiện của Đức Kitô, thì ông sẽ nhận ra mình còn thiếu sót biết là bao nhiêu, mình còn

bất toàn biết là dường nào. Chính khi đó, ông mới cần đến lòng nhân từ xót thương của Chúa, cần đến sự tha thứ và khoan dung của Người. Chính lúc đó, ông mới biết cầu nguyện bằng những lời lẽ chân thành và khiêm tốn của người thu thuế: *"Lạy Thiên Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi"* (Lc 18, 13).

Sai lầm căn bản của người Phariseu còn ở chỗ ông đã không nhận ra sự công chính là một ân huệ Chúa ban (Pl 3, 9) chứ không phải tự ông mà có, tự ông tuân giữ hoàn hảo các lề luật được. Chính khi tự mãn thiếu khiêm tốn, và nhận sự công chính ấy là của riêng mình

thì ngay lúc đó ông đã mất ơn nghĩa với Chúa và không còn công chính nữa.

Người thu thuế nhận mình lắm lỗi, ông biết rõ tội mình vô phương cứu chữa, chẳng dám ngược mắt nhìn lên, chỉ biết dấm ngực ăn năn và kêu xin lòng thương xót của Chúa. Ông bất lực hoàn toàn, chỉ phó thác cho lòng Chúa khoan dung. Ngay lúc đó, ông đã trở nên công chính bên trong. Chính tâm tình ấy mà Chúa đã nhìn xuống và làm cho ông nên công chính.

Như thế, những kẻ cho mình là thánh thiện, là đầy đủ, thì sẽ trở về con số không; còn những kẻ nhận mình là không thì sẽ đủ chỗ cho Đấng Vô Cùng. Vì phàm *"Ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên"* (Lc 18, 14).

LÒNG TRÍ HƯỚNG VỀ AI?

Người biệt phái và người thu thuế đều lên đền thờ và đều cầu nguyện. Nhưng lòng trí của mỗi người hướng đến những hướng khác nhau.

Lòng trí của người biệt phái hướng về ai?

- Trước hết là hướng về người khác: "Lạy Chúa, con không như bao kẻ khác, tham lam, bất chính, ngoại tình, hoặc như tên thu thuế kia".

- Đồng thời lúc đó cũng hướng về bản thân mình: "Con ăn chay mỗi tuần hai lần, con dâng cho Chúa một phần mười thu nhập của con".

- Nơi quan trọng nhất phải hướng về là Thiên Chúa thì hẳn lại bỏ qua!

Còn lòng trí người thu thuế thì hướng thẳng về Thiên Chúa: "Lạy Thiên Chúa xin thương xót con là kẻ tội lỗi".

Chúng ta dễ phạm lại sai lầm của người biệt phái: khi cầu nguyện, lòng trí chúng ta hướng về những nhu cầu ích kỷ của bản thân và than phiền về những điều khó chịu người khác gây cho mình.

Hãy học cầu nguyện như người thu thuế là hướng về Chúa. Có nghĩ về mình là để ý thức thân phận tội lỗi của mình để rồi càng hướng về Chúa nhiều hơn.

Lạy Chúa, chúng con có là gì mà chẳng do lòng Chúa thương ban. Xin cho chúng con biết khiêm tốn nhận mình thiếu sót lỗi lầm, để được Chúa xót thương tha thứ.

Xin cho cuộc sống chúng con luôn biết rập theo khuôn mẫu thánh thiện của Đức Kitô là Đấng Công Chính tuyệt đối. Amen.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 117

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Một nhóm thiếu nhi trong giáo xứ đi cắm trại. Tối đến, các em nhóm lửa để nướng khoai. Nhưng vì củi bị ẩm, lửa chỉ cháy le lói. Một em tỏ vẻ bức bối: – “Chắc bỏ luôn, ngọn lửa yếu xìu, nướng sao được!” Một em khác nhanh trí lấy cái quạt nan ra, và thay nhau quạt liên tục. Ban đầu, khói bay nghi ngút, cả nhóm ho sặc sụa. Có em vừa quạt vừa nói: – “Không nướng được khoai thì ít ra cũng được... xông khói muối!” Nhưng chỉ một lát sau, lửa bùng lên rực rỡ, mọi người reo mừng. Cả nhóm vừa nướng khoai vừa hát ca vui vẻ. Thầy phụ trách bèn lớn tiếng nói: – “Các con thấy không, như lửa gặp gió là bùng lên; đức tin của chúng ta cũng vậy: nếu chỉ giữ cho riêng mình thì mau lụi tàn; nhưng khi có Thần Khí Chúa thổi gió, có cộng đoàn nâng đỡ, thì lửa đức tin sẽ bùng sáng, sưởi ấm bao người.” Cả nhóm đồng thanh: – “Thế thì tụi con cũng phải ‘quạt’ thêm cho lửa đức tin bùng to lên!” Ai nấy bật cười, vừa vui vừa nhớ mãi bài học “Lửa gặp gió làm bùng to ngọn lửa”.¹

Chẳng vậy mà... “[ĐK] Tinh thần truyền giáo bùng lên / Tin Mừng rực sáng... soi trên... dương trần / Thần Khí Chúa đến thật gần / Đổ lửa... nổi gió... kết thân thật nhiều / Lửa đây là “lửa tình yêu” / Còn “gió đổi mới” là điều ước mong. / [PK 1] Như lửa... như gió... mau chóng / Tình yêu... đổi mới... sáng trong phận người / Nghĩa là sự sống đời đời / Tình yêu... hóa lực... đời người... phong ba. / [PK 2] Cuộc sống hiện đại thật ra / Nơi “lục địa mới” bao la

¹ “Ước mong lửa truyền giáo ở Saigon sẽ bùng cháy dữ dội...Xin Chúa Thánh Thần vừa đổ lửa vừa nổi gió!” (ĐTGM Giu-se Nguyễn Năng, Viber 22-8-2025).

đất trời / Như lửa cần gió gọi mời / Canh tân... đổi mới... sáng ngời tin yêu”.²

Thế cũng có nghĩa là công cuộc loan báo Tin Mừng cần “lửa tình yêu” và “gió đổi mới” của Thánh Thần, của Thiên Chúa Tình Yêu Xót Thương... trong “cuộc sống hằng ngày của chúng ta...”,³ và “làm chúng ta ngạc nhiên”.⁴ Bởi lẽ, Thiên Chúa “yêu thương chúng ta và muốn chia sẻ tình yêu của Ngài với chúng ta”.⁵

Misericordiae vultus 25, 1-3

25. Vì thế, tôi trình ra Năm thánh Ngoại Thường này dành để tận tình sống trong cuộc sống hằng ngày của chúng ta lòng thương xót mà Chúa Cha liên tục tuôn đổ trên tất cả chúng ta. (APV 25,1) Trong Năm Thánh này, chúng ta hãy để Chúa làm chúng ta ngạc nhiên. (APV 25,2) Ngài không bao giờ mệt mỏi mở tung các cánh cửa tâm hồn của Ngài và lặp đi lặp lại rằng, Ngài yêu thương chúng ta và muốn chia sẻ tình yêu của Ngài với chúng ta. (APV 25,3)

Chút suy tư

Trong Thánh kinh, Chúa Thánh Thần có khi được sánh ví là “gió”;⁶ vì thế, trong đời sống đức tin của người tín hữu, hình ảnh “Lửa gặp gió làm bùng to ngọn lửa” là hình ảnh rất đẹp và sinh động, cho thấy... khi lửa đức tin gặp “gió Thánh Thần” thì... lửa ấy không tắt đi mà bùng lên mạnh mẽ. Đó chính là lửa tình yêu và nhiệt huyết!

Vâng, khi được khích lệ, được hiệp thông với cộng đoàn, lửa nhỏ sẽ thành lửa lớn, lan tỏa... sưởi ấm nhiều tâm hồn. Trong công cuộc loan báo Tin Mừng, nếu chỉ thực hiện một mình... các hoạt động sẽ chỉ như “ngọn lửa nhỏ, yếu ớt”; nhưng khi có cộng đoàn

² Bằng Hữu và Nhóm Bạn, *Sỏi đá vẫn cần có nhau...*, T152, số 36 (TP. HCM: Nxb. Đồng Nai, 2020) (x. Bao la lòng Chúa..., <https://youtube.com/shorts/JOxxijmLb3k?si=EmkDX9ja...>).

³ APV 25,1.

⁴ APV 25,2.

⁵ APV 25,3.

⁶ X. Ga 3,8; Cv 2,2.

nâng đỡ, có Thánh Thần thúc đẩy, ngọn lửa ấy sẽ bùng cháy, chiếu sáng khắp nơi. Thế cũng có nghĩa là công cuộc loan báo Tin Mừng cần “lửa tình yêu” và “gió đổi mới” của Thánh Thần, của Thiên Chúa Tình Yêu Xót Thương... trong “cuộc sống hằng ngày...”,⁷ và cũng sẽ làm nhiều người phải ngạc nhiên.⁸ Bởi lẽ, Thiên Chúa “yêu thương chúng ta và muốn chia sẻ tình yêu của Ngài với chúng ta”.⁹

Thật vậy, Thiên Chúa Tình Yêu Xót Thương... hiện diện và biểu hiện tình yêu vô biên của Ngài qua các loài thụ tạo và ở khắp mọi nơi: “[ĐK] Thiên Chúa hiện diện khắp nơi / Dấu ấn sáng tạo muôn đời chẳng phai / Tình yêu vô lượng mãi mãi / Không trung vũ trụ... thiên nhai chân trời. / [PK 1] Cự ước... Tân ước... sáng ngời / Tin Mừng nhả nhủ... lời mời Phúc âm / Tự nhiên là thể... không nhằm / Siêu nhiên hơn thể... âm thầm... vô biên. / [ĐK] Thiên Chúa hiện diện khắp nơi / Dấu ấn sáng tạo muôn đời chẳng phai / Tình yêu vô lượng mãi mãi / Không trung vũ trụ... thiên nhai chân trời. / [PK 2] Tâm lý thể sự hướng thiện / Chân lý vĩnh cửu chỉ Thiên là Trời / Thiên Chúa... tình yêu đời đời / Tạo dựng... cứu độ... chỉ Người mà thôi. / [PK 3] Cự ước... Tân ước... sáng ngời / Tin Mừng nhả nhủ... lời mời Phúc âm / Tự nhiên là thể... không nhằm / Siêu nhiên hơn thể... âm thầm... vô biên / Tâm lý thể sự hướng thiện / Chân lý vĩnh cửu chỉ Thiên là Trời / Thiên Chúa... tình yêu đời đời / Tạo dựng... cứu độ... chỉ Người mà thôi”.¹⁰

Chính từ đó, từ tự nhiên đến siêu nhiên, từ hữu hạn đến vô biên... hướng đến sự thật, sự thiện, tính vĩnh cửu, công trình tạo dựng, cứu độ... đều là do Tạo Hóa, là Thiên Chúa Ba Ngôi, là do Ngài và chỉ Ngài mà thôi!

Từ một thực tế thuộc chân lý đức tin như vậy mà suy gẫm... “Thiên Chúa... tình yêu đời đời / Tạo dựng... cứu độ... chỉ Người mà thôi”, chúng ta dâng tâm tình “Tạ ơn Tạo Hóa”, tạ ơn Thiên Chúa Ba Ngôi... là Cha, Con, và Thánh Thần: “[ĐK] Khởi nguyên... sáng

⁷ APV 25,1.

⁸ X. APV 25,2.

⁹ APV 25,3.

¹⁰ X. Bao la lòng Chúa xót thương (YouTube), “Sáng tạo... yêu thương” (<https://youtube.com/playlist?list=PLFsntR20A1Q>).

tạo... chan hòa / Vũ trụ... sự sống... là quà tặng ban / Tạ ơn Tạo Hóa vô vàn / Mong ngày diện kiến thánh nhan dịu hiền. / [PK 1] Thế nên bác ái là "quyền" / Bốn phận phải giữ... vẹn tuyền yêu thương / Quảng đại... sẻ chia... là "đường" / Muôn dân ta đến... muôn phương ta về. / [ĐK] Khởi nguyên... sáng tạo... chan hòa / Vũ trụ... sự sống... là quà tặng ban / Tạ ơn Tạo Hóa vô vàn / Mong ngày diện kiến thánh nhan dịu hiền. / [PK 2] Từ thành thị đến thôn quê / Công nghệ... thời thế... quá dễ lại hay / Tin Mừng loan báo vận may / Nguyên tắc sáng tạo là "ngay và liền". / [PK 3] Thế nên bác ái là "quyền" / Bốn phận phải giữ... vẹn tuyền yêu thương / Quảng đại... sẻ chia... là "đường" / Muôn dân ta đến... muôn phương ta về / Từ thành thị đến thôn quê / Công nghệ... thời thế... quá dễ lại hay / Tin Mừng loan báo vận may / Nguyên tắc sáng tạo là "ngay và liền".¹¹

Gợi ý thảo luận

1. Bạn biết gì về công cuộc loan báo Tin Mừng của Giáo hội hiện nay nói chung, của giáo xứ và hội đoàn bạn tham gia nói riêng? Bài học "Lửa gặp gió làm bùng to ngọn lửa" nhắc chúng ta điều gì về sự sống động cần có của đời sống đức tin?
2. Thế còn vai trò của "lửa tình yêu" và "gió đổi mới" của Thánh Thần thì sao? Đây là những biểu hiện của Thiên Chúa Tình Yêu Xót Thương... trong "cuộc sống hằng ngày của chúng ta...", làm cho chúng ta thêm kiên vững Tin-Cậy-Mến, và "làm chúng ta ngạc nhiên"?
3. Có phải Thiên Chúa "yêu thương chúng ta và muốn chia sẻ tình yêu của Ngài với chúng ta"? Như thế nào? Chúng ta cần phải chuẩn bị như thế nào, cần phải làm gì cụ thể? Ước mơ, hy vọng, và kỳ vọng nào bạn đang mong ước thực hiện?

12-9-2025, GTHH

¹¹ X. Bao la lòng Chúa xót thương (YouTube), "Tạ ơn Tạo Hóa" (<https://youtu.be/q9-0ogz9y-Y?si=kq0keDkYculO7pJ1>).

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 10/2025 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ Số 1, Tôn Thất Tùng, Phường Bến Thành, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ, 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 03/10/2025; **Chủ Tế: LM Giuse Đặng Chí Lĩnh**, Trung Tâm Mục Vụ Tgp Sài Gòn.
- Ngày 10/10/2025; **Chủ Tế: LM Michael Nguyễn Tiến Bình**, Giáo xứ Phú Hạnh, hạt Phú Nhuận.
- Ngày 17/10/2025; **Chủ tế: LM Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.
- Ngày 24/10/2025; **Chủ Tế: LM Antôn Nguyễn Ngọc Sơn**.
- Ngày 31/10/2025; **Chủ Tế: LM Phêrô Mai Quốc Anh**, SSS. Giáo xứ Khiết Tâm, hạt Thủ Đức.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà thờ Khiết Tâm (28, Long Hưng, Phường Tân Sơn Nhất) lúc 17g00, ngày 07/10/2025 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx. Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.
- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà thờ Trung Bắc (884/1, Lê Đức Thọ, Phường An Hội Đông), lúc 15g00, ngày 07/10/2025 (thứ ba ĐT). **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Văn Trọng**, Chánh xứ Gx. Trung Bắc.
- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162, Tân Hương, Phường Phú Thạnh) lúc 15g00, ngày 07/10/2025 (thứ Ba ĐT),

Chủ Tế: LM Đaminh Vũ Ngọc Thủ, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, Phường Nhiêu Lộc) lúc 17g30, ngày 02/10/2025 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Gx. Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.
- **HẠT HỌC MÔN:** Nhà thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Phường Trung Mỹ Tây) lúc 15g00, ngày 04/10/2025 (thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh xứ Gx. Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Học Môn.
- **HẠT GIA ĐỊNH:** Nhà thờ Bình Lợi (430, Nơ Trang Long, Phường Bình Lợi Trung) lúc 17g00, ngày 08/10/2025. **Chủ tế: LM Giuse M. Lương Đức Nguyễn**, CRM. Chánh xứ Gx. Bình Lợi.
- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà thờ Tam Hải (180, Đường Tam Châu, Phường Tam Bình) lúc 17g30, ngày 10/10/2025. **Chủ Tế: LM Gioan B. Bùi Bá Tam Quan**, Linh hướng CĐ LCTX Hạt Thủ Đức.
- **HẠT SÀI GÒN – CHỢ QUÁN:** Nhà thờ Chợ Quán (120. Trần Bình Trọng, Phường Chợ Quán), lúc 15g00, ngày 29/10/2025. **Chủ Tế: LM Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx. Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt Sài Gòn – Chợ Quán.

Trước Thánh Lễ, có giờ Tôn Kính Lòng Chúa Thương Xót và cầu nguyện theo các ý người xin.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 08/2025

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT PHÚ THỌ:

1. Lh. Giuse Phạm Đình Sĩ, Giáo xứ Bắc Hà.

ÂN NHÂN GIÚP CÁC EM DÂN TỘC GP. BAN MÊ THUẬT:

1. Anh/ Chị Hoàng Phượng, Gx Bến Cát, Hạt Gò Vấp: 4.000.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyễn

xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân nhân.

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX HẠT XÓM MỚI, GP SÀI GÒN

Sáng thứ Hai, 15/9/2025, Lễ Đức Mẹ sầu Bi, Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót hạt Xóm Mới đã tổ chức chuyến thăm Cơ sở nuôi dưỡng trẻ khuyết tật *Thiện Phước Nhân Ái*. Đoàn gồm Ban Chấp hành Hạt và đại diện 7 Xứ đoàn: Hợp An, Thái Bình, Lạng Sơn, Tử Đình, Bắc Dũng, Trung Bắc và Hoàng Mai.

Khởi hành từ giáo xứ Hợp An, đoàn ghé nhà thờ Bắc Hà (GP. Phú Cường) – điểm hành hương Năm Thánh để cùng dâng lời tạ ơn và cầu nguyện cho các ân nhân, trước khi đến mái ấm nơi có 65 em khuyết tật được các nữ tu chăm sóc.

Khoảnh khắc chiếc xe vừa dừng lại, nhiều em khuyết tật ùa ra, tay bắt mặt mừng, nụ cười ngây thơ tỏa sáng. Khi quà được đưa xuống, các em vui vẻ ôm lấy, cùng mang vào văn phòng. Sự hồn nhiên và những cử chỉ chân thành ấy khiến mọi người trong đoàn xúc động đến nghẹn ngào.

Sơ Tỷ, người đã gắn bó hơn 20 năm với mái ấm, giới thiệu về cuộc sống của các em: từ những em nhỏ mới 2 tuổi đến các bạn đã 29 tuổi, phần lớn bị khiếm khuyết nặng. Có em chỉ biết nằm yên, nhưng đôi mắt vẫn lấp lánh niềm vui khi có người đến thăm. Đoàn thăm các em, lắng nghe tiếng hát, tiếng trống, xen lẫn những giọt nước mắt thương cảm.

Giây phút cầu nguyện chung nơi nhà nguyện khép lại chuyến viếng thăm, nhưng dư âm còn đọng mãi. Trên đường về, cả Đoàn lặng yên, mỗi người mang trong lòng một niềm thao thức. Hình ảnh những em nhỏ khuyết tật và sự hy sinh thầm lặng của các nữ tu đã để lại trong lòng mọi người bài học sâu sắc: *Sự sống là một hồng ân và tất cả là Thánh Ý Thiên Chúa.*

Bài viết: Phêrô Văn Long.

Hình ảnh: Phêrô Văn Hùng, Ban TT LCTX Hạt XM

**TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN
XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU
THÁNG (05/09/2025)** (Xin xem hình nơi trang bìa)

**I-Giáo hạt Long Thành hành hương Kính Lòng
Chúa Thương Xót đầu tháng 9/2025**

Chủ đề: GÓP PHẦN BẢO VỆ MÔI SINH.

"Cha Ta làm việc liên lỉ, Ta cũng làm việc như vậy" (Ga 5, 17).

Ý cầu nguyện: Cầu cho mối liên hệ của chúng ta với tất cả tạo vật: Xin cho mỗi người chúng ta, nhờ Thánh Phanxicô Assisi gợi ý, chúng ta có được kinh nghiệm về sự liên đới với tất cả mọi loài thụ tạo được Thiên Chúa yêu thương, nên xứng đáng được chúng ta thương yêu và tôn trọng (Ý cầu nguyện của ĐTC tháng 09/2025).

Chiều ngày Thứ Sáu, 05/09/2025 rất nhiều đoàn hành hương của Hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót của Giáo phận đã đến Giáo xứ Suối Cát, để được tham dự Giờ Kinh và Thánh Lễ tôn vinh Lòng thương xót của Chúa. Đặc biệt, đoàn hành hương chính trong ngày thứ Sáu này là của Giáo hạt Long Thành nên Cha đặc trách LCTX giáo hạt và rất đông các hội viên của Hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót của các giáo xứ trong giáo hạt Long Thành đã cùng hiện diện để thực hiện cuộc hành hương kính Lòng Chúa Thương Xót theo phiên đã được phân chia. Ngoài ra, còn có rất đông các hội viên Hiệp hội LCTX từ các giáo hạt, giáo xứ khác đã cùng hiện diện, làm chật kín trong và ngoài nhà thờ, khiến bầu khí càng thêm sốt mến, như ngọn lửa lan tỏa bao tâm hồn luôn tha thiết, khao khát được Lòng Chúa Thương Xót đụng chạm và chữa lành.

Sau giờ lần chuỗi LCTX, Cha Chánh xứ Giáo xứ Xuân Quế, Cha Martino Phạm Hồng Duy Anh đã chia sẻ chủ đề về "GÓP PHẦN BẢO VỆ MÔI SINH". Hiện nay, Trái Đất của chúng ta đang hứng chịu sự tác động của việc đô thị hóa dẫn đến sự nóng lên của trái đất và một loạt các hậu quả khác. Do đó, Đức Thánh Cha kêu gọi các nước và khuyến khích người dân cần chung tay bảo vệ môi trường.

Sau giờ chia sẻ, mọi người đã chào đón Đức cha Gioan Đỗ Văn Ngân, Giám Mục Giáo phận đã đến dâng Thánh Lễ kính Lòng Chúa Thương Xót để cầu nguyện cho môi trường sống xung quanh chúng ta được bảo vệ.

Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót được cử hành sau phần rước kiệu tượng LCTX. Mở đầu Thánh Lễ, Đức Cha đã mời gọi cộng đoàn cùng “ca ngợi tôn vinh Thiên Chúa, vì Người đã thương xót chúng ta, thương xót Giáo phận”, đồng thời, “van nài lòng thương xót của Chúa trên những tội nhân, để họ được ơn hoán cải” và cho mọi người, dù là tội nhân “luôn hy vọng, tin tưởng vào Lòng Chúa thương xót, và sẽ trỗi dậy, làm lại cuộc đời bằng sức mạnh của Chúa”. Bên cạnh ý lễ chính, Thánh Lễ do Đức Cha chủ tế cũng nhấn mạnh về việc giáo phận chung tay cùng bảo vệ mẹ thiên nhiên của Trái Đất. Thiên Chúa, Ngài dựng nên vũ trụ vạn vật đất trời biến cả muôn loài tất cả đều tốt đẹp.

Trong phần giảng lễ, Đức Cha Gioan nhắc lại lời kêu gọi hãy cứu lấy hành tinh của nhân loại, cùng với hành trình thiêng liêng trở về. Chúng ta trở về với Thiên Chúa là nguồn cội, trở về với nhau trong tình huynh đệ và trở về với ngôi nhà chung của chúng ta là trái đất xinh đẹp này. Cách đặc biệt điều này thật cần thiết trong cuộc hành hương trong năm thánh hy vọng.

Lễ kính Lòng Chúa Thương Xót, cũng là ngày hành hương của Hiệp Hội Lòng Chúa Thương Xót của Giáo Hạt Long Thành trong Năm Thánh Hy Vọng đã diễn ra trong bầu khí linh thiêng, sốt mến của mọi người trong ân thánh của Thiên Chúa. Và chắc rằng, những hội viên LCTX và mọi người, khi trở về nhà, sẽ cố gắng thực thi những huấn dụ của Đức Cha Giáo phận khi gặp gỡ, trong bài giảng và như khi cuối lễ Ngài đã nói “Xin anh chị em hãy cố gắng làm nhiều điều tốt lành hơn nữa cho tha nhân, như chúng ta cần phải bảo vệ môi sinh trong lành và tiết kiệm tài nguyên thiên nhiên hợp lý, xây dựng môi trường xung quanh được hiệp nhất và yêu thương, và cùng xây dựng cho thế giới được hoà bình. Hãy truyền đạt lòng thương xót của Chúa đến cho tha nhân, đặc biệt với những người đang phải chịu cảnh màn trời chiếu đất do thiên tai, lũ lụt ở vùng cao phía Bắc.,.

Bài viết: Lm Đaminh Phan Anh Huy, chánh xứ Hiền Phước,

Đặc trách HHLCTX hạt Long Thành

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Gx Suối Cát (hình 1 -4)

**II-Ngày họp mặt và hành hương của Ban Phục vụ HHLCTX
các cấp: giáo phận, giáo hạt, giáo xứ thuộc giáo phận Xuân
Lộc nhiệm kỳ 2025 – 2029**

**HÀNH HƯƠNG ĐẾN TRUNG TÂM ĐỨC MẸ NÚI CÚI NGÀY
10/9/2025**

MẸ ƠI, DẪN CON ĐẾN CHÚA

Năm Thánh là một thời kỳ Thiên Chúa tỏ lòng xót thương và ban ơn đặc biệt cho những ai có lòng thống hối ăn năn, quyết tâm hoán cải và sẵn sàng để Chúa biến đổi thánh hóa. Năm Thánh cũng là cơ hội cho những ai ước ao đón nhận hồng ân, để có sức và quyết tâm lội ngược dòng, buông tay thả trôi những gì là tội lỗi, vất bỏ sau lưng những khuynh hướng đam mê xấu xa.... Để tìm đến bến bờ yêu thương là trái tim thương xót của Chúa Giêsu. Trái tim này đã bị đâm thấu trên Thánh Giá, lại là nguồn mạch của ơn cứu độ, nguồn mạch ân sủng và các bí tích cho Hội Thánh. Máu và nước tuôn trào lại là bảo chứng cho tình yêu tuyệt đối, yêu đến chết vì yêu, cũng là nguồn mạch của Lòng Thương Xót đến vô cùng. Chính Chúa sẽ lấy máu và nước để tẩy gội, tẩy trắng những vết nhơ tội lỗi. Lòng Thương Xót của Chúa thì lớn hơn tội lỗi của chúng ta, và tình yêu của Chúa còn lớn hơn niềm tin của chúng ta nữa. Lúc đó, chúng ta mới thực sự thấy được niềm vui hạnh phúc và tràn ngập hy vọng.

Đức Thánh Cha Phanxicô đã công bố Năm Thánh vào ngày 09/05/2024 với sắc chỉ Spes Non Confundit “niềm hy vọng không làm thất vọng” và Ngài đã lấy chủ đề của Năm Thánh này là Những Người Hành Hương Của Hy Vọng. Hành hương là ra khỏi chính mình để lên đường đi tìm ý nghĩa của cuộc sống. Những điều này, khơi dậy khát khao lên đường, có thể sánh ví như hình ảnh ông Môisê đưa dân It-ra –en ra khỏi Ai Cập, giũ bỏ ách nô lệ. Trong ý hướng đó, Cha Giuse Trần Phú Sơn, Đặc Trách HHLCTX/GPXL đã tổ chức cho các tân Ban Phục Vụ nhiệm kỳ 2025 – 2029 các cấp: giáo phận, giáo hạt, giáo xứ, giáo họ biệt lập cùng nhau lên đường hành hương về trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Ngài thấy cần phải vì, với trong và nhờ Đức Mẹ để đến với Lòng Thương Xót Chúa, hầu lãnh được ân sủng của Năm Thánh.

Cùng với Cha Đặc Trách, ban phục vụ Giáo Phận đã bắt tay vào việc, cùng với 13 Giáo Hạt chuẩn bị thật chu đáo việc tổ chức chờ ngày xuất phát vào sáng sớm ngày 10/09/2025.

Đến ngày giờ đã định, từ khắp nơi trên toàn Giáo Phận đã vội vã lên đường. Từng đoàn xe nối đuôi nhau cùng lên đỉnh núi. Ở đó, Mẹ Maria Núi Cúi, Mẹ của Lòng Thương Xót đang dang tay chờ để ôm lấy từng người con. Mẹ và con mừng vui khôn xiết và đã trao cho nhau cả trái tim, cả lòng yêu mến. Đúng 08 giờ, nhà Chúa như đã muốn chập vì con Mẹ rất đông. Sau kinh khai mạc, Cha Giuse Đặc Trách đã chủ tọa phần hội nghị để lắng nghe những báo cáo được cập nhật rất kỹ càng và chính xác từ mỗi Giáo Hạt. Cha cũng giải đáp các thắc mắc một cách tận tình. Cha cũng phổ biến các sinh hoạt của Hiệp Hội Giáo Phận trong thời gian tới, đặc biệt hướng về việc tổ chức đại lễ kỷ niệm 10 năm thành lập Hiệp Hội. Sau phần hội nghị, vào lúc 09h30, đoàn con cùng nhau dâng lên Chúa Cha giờ kinh LCTX. Xin vì cuộc tử nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chúng con và toàn thể giới.

Đúng 10h00 đoàn rước thật trang nghiêm cùng với cờ Giáo Phận và các Giáo Hạt. Từng bước đi với những lời cầu nguyện, đan xen vào là những tiếng kèn du dương của nhạc đoàn Giáo Xứ Bình Minh (cùng sự phối hợp nhạc viên của các Giáo Xứ bạn) thuộc Hạt Gia Kiệm. Tiếng hát ngọt ngào tâm tình cảm xúc dâng cao của ca đoàn HH LCTX Giáo Xứ Hưng Bình, Giáo Hạt Gia Kiệm đã đưa cộng đoàn bước vào Thánh Lễ thật sốt sắng.

Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo, nguyên Giám Mục Giáo Phận Xuân Lộc, cùng với Cha Giuse Đặc Trách Hiệp Hội Giáo Phận, Cha Giuse Đặc Trách Hiệp Hội Giáo hạt Gia Ray, Giáo hạt Phước Lý, Quý Cha tại trung tâm, Quý Cha đồng tế đã cử hành trọng thể thánh lễ hành hương hôm nay.

Lời nói đầu lễ và phần giảng lễ, Đức Cha Giuse đã nói lên ý nghĩa quan trọng của cuộc hành hương này và cũng là ý cầu nguyện xin Thiên Chúa ban ân sủng cho các thành viên trong Ban phục vụ HHLCTX để khám phá niềm hy vọng, kiên trì xây dựng và làm chứng cho niềm hy vọng giữa đời thường trong khả năng của mình. Dựa vào Lời Chúa, Đức Cha đã giảng giải cắt nghĩa và quảng diễn sâu sắc các chân lý được mặc khải trong sách Is 61,1-3a, 6a,8b-9;

Thư của Thánh Phao-lô gửi tín hữu Rô-ma 5, 5-11; đặc biệt Tin Mừng theo Thánh Lu-ca 4, 16-21 đã làm lòng trí của cộng đoàn phụng vụ như được mở ra, để Lời Chúa và Thánh Thể lãnh nhận sau đó thật là lương thực nuôi linh hồn.

Sau phép lành toàn xá, nguồn ơn phúc cao vời của Năm Thánh, đoàn con hân hoan ra về cùng với tiếng kèn tạ ơn Chúa và lời hát cảm ơn Mẹ Núi Cúi. Xuống núi, đoàn hành hương tiến về Hội Trường của trung tâm, khu vực nhà đa năng để dùng bữa cơm trưa, cơm hành hương, bữa cơm nghĩa tình, bữa cơm của đại gia đình HHLCTX/GPXL.

Mọi người, ai cũng hân hoan vui sướng ra về với lời tạ ơn Chúa, cảm ơn Đức Mẹ và không quên chào nhau bằng những lời yêu thương nhất và hình như tất cả đều muốn nói: Cha Đặc Trách Giáo Phận ơi, xin Cha cứ tổ chức như vậy nữa nhé!

**Bài viết: Tôma Maria Nguyễn Thế Quyền,
Trưởng Ban Phụng Vụ HHLCTX/GPXL**

Hình ảnh: Ban truyền thông Giáo Hạt Gia Kiệm (hình 5-8)

III-Chương trình hành hương kính LCTX tháng 10 năm 2025 tại Gx Suối Cát.

**CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ
KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT
Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 03/10/2025
Giáo hạt Tân Mai phụ trách**

Chủ đề: Đến với Mẹ Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót qua việc lần hạt Mân Côi.

Ý cầu nguyện: Cầu cho sự cộng tác giữa các truyền thống tôn giáo khác nhau: Xin cho các tín đồ của các truyền thống tôn giáo khác nhau biết cộng tác với nhau để bảo vệ và cổ vũ hòa bình, công bằng và tình huynh đệ nhân loại (Ý cầu nguyện của ĐTC tháng 10/2025).

"Kính chào Trinh Nữ đầy ơn phước, Thiên Chúa ở cùng Trinh Nữ"
(Lc 1, 28).

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00'-14g30': Đón tiếp

14g30'-15g00': Lần chuỗi LCTX

15g00'-15g40': Chia sẻ về chủ đề tháng 10 (Cha đặc trách hạt Tân Mai).

15g40'-16g00': Giải lao, chuẩn bị đoàn rước

16g00'-17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

- Kết thúc.

Lm Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX MIỀN GIALAI, GP. KON TUM (xem hình
nơi trang bìa 3)

CUỘC HÀNH HƯƠNG CỦA HY VỌNG

Ngày 6/9/2025, hơn 2.000 đoàn viên Cộng đoàn LCTX Miền Gia Lai cùng đông đảo bà con giáo dân liên vùng đã quy tụ bên linh đài Đức Mẹ Măng Đen để sống ngày hành hương trong bầu khí Năm Thánh. Hành trình hơn 120 cây số từ phố núi Gia Lai tưởng chừng xa xôi, nhưng lại hóa nên gần gũi bởi tình yêu dành cho Mẹ và niềm khao khát được gặp gỡ Thiên Chúa qua sự chuyển cầu hiền mẫu của Đức Mẹ Măng Đen.

Trong Thánh lễ trọng thể, cộng đoàn hân hoan chào đón cha Giuse Đỗ Hiệu – Tổng Đại diện Giáo phận, chủ tế Thánh lễ; cha Micae Trần Phúc Ca – Linh hướng CĐ LCTX Miền Gia Lai, cùng quý cha và quý thầy phó tế. Tất cả hiệp thông trong một Nhiệm Thể Chúa Kitô, một lòng yêu mến Mẹ Maria, chung một lời ca tạ ơn và một tâm tình phó thác.

Trong bài giảng lễ, Cha Tổng Đại diện Giuse nhấn mạnh: "*Chủ đề Năm Thánh là: Những người Hành Hương của Hy Vọng. Hành hương không chỉ là một chuyến đi, mà là một hành trình đức tin. Không chỉ dừng lại ở điểm đến Măng Đen, mà còn là bước lên đường để gặp gỡ Thiên Chúa trong chính cuộc sống hằng ngày. Hành hương của hy vọng là tin rằng: tình yêu mạnh hơn hận thù,*

tha thứ lớn hơn ghen ghét, và lòng nhân ái có thể chữa lành mọi vết thương của thời đại”.

Ngài mời gọi cộng đoàn trở về với trái tim yêu thương, biết mở rộng vòng tay đón nhận người nghèo, kẻ khốn khó, và nhất là biết sống trọn vẹn trong Thánh Ý Chúa. Dù mỗi người không thể thay đổi cả thế giới, nhưng mỗi trái tim được hoán cải sẽ trở nên một “đốm lửa nhỏ của hy vọng”, để trong bóng tối hôm nay, nhân loại vẫn còn tìm thấy ánh sáng Tin Mừng.

Khép lại chuyến hành hương, tâm hồn mỗi người còn đọng lại lời nguyện tha thiết:

"Lạy Mẹ Măng Đen, Mẹ là ánh sáng dịu hiền, là niềm an ủi giữa đêm đen cuộc đời. Xin Mẹ tiếp tục đồng hành cùng chúng con – những kẻ lữ hành trong đức tin, để chúng con kiên vững trên đường đời và luôn là chứng nhân của niềm hy vọng giữa thế giới hôm nay”.

Mẹ ơi con đến bên Mẹ

Đường xa trăm dặm chẳng hề ngại chi

Chỉ mong dâng trọn tình si

Hy vọng nhen lửa, khắc ghi tâm hồn.

Mẹ là ngọn sáng soi đường

Dìu con qua những đoạn trường gian nan

Cho con tin thác vững vàng

Giữa đời bão tố, ngập tràn yêu thương.

Bài viết: Anna Hoàng Yến, BCH CĐ LCTX Miền GiaLai.

TIN CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN BAN MÊ THUỘT

(Đồi Thánh Tâm Xã Đoài: Xã Đức Lập, Tỉnh Lâm Đồng)

Các Sinh Hoạt:

1. Tại Đồi Thánh Tâm – Trung Tâm Kính Lòng Chúa Thương Xót

- Các Ngày Trong Tuần: 15g00: Đọc Kinh lần chuỗi kính Lòng Thương Xót Chúa, Châu Thánh Thể

- Thành Phần tham dự: Quý cha Đặc Trách + Cộng Đoàn (khoảng trên dưới 100 người)

- Thánh lễ Đồng tế: Thứ sáu đầu tháng

- 8g00 Bí tích hòa giải – 9g00 thánh lễ

- Thành phần tham dự: Cha Quản Hạt, quý cha trong Giáo Hạt Đăkmil cùng cộng đoàn (Số lượng khoảng 3.000 người)

- Thánh lễ Kính Lòng Thương xót Chúa: Chúa nhật II Phục Sinh

- Đức cha Giáo phận chủ tế + Quý cha Trong giáo phận + quý Tu sỹ Nam Nữ và đông đảo cộng đoàn dân Chúa đến tham dự (trên 10.000 người)

2. Tại Trung Tâm Mục Vụ Giáo Phận Ban Mê Thuột

(03 Trần Hưng Đạo, Phường Ban Mê Thuột, Đăklăk)

- Thánh lễ hàng tháng, Thứ 6, tuần Thứ 2

- 14g00: Đọc Kinh, Lần chuỗi kính lòng thương xót Chúa

- 14g30 sinh hoạt cộng đoàn, tập hát

- Ca đoàn lòng Chúa Thương xót (Hát lễ)

- Thánh lễ: Cha đặc trách vùng Ban Mê Thuột + Cộng Đoàn (khoảng 200 người)

3. Trong năm Thánh: tại Đồi Thánh Tâm – Trung Tâm Hành Hương Kính Lòng Thương Xót Chúa.

- Tổ chức các cuộc hành hương năm thánh cấp Giáo phận:

- Tổ chức các cuộc hành hương cấp giáo hạt

- Tổ chức các cuộc hành hương của các giáo xứ

- Các cuộc hành hương của các dòng tu, các các cộng đoàn...

Lm. Gioan B. Phạm Văn Phong,

Linh hường CĐ LCTX GP Ban Mê Thuột

CÁC BÀI THƯỜNG HUẤN DÀNH CHO GIÁO DÂN

THÁNG 9/2025

BÀI I

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

HƯỚNG TỚI NỀN GIÁO DỤC TOÀN DIỆN

Lm. Giuse Maria Lê Quốc Thắng

Tháng 9 đến, các em học sinh, sinh viên lại bước vào năm học mới, niên khoá 2025 - 2026. Bên cạnh đó nhiều giáo xứ cũng sẽ khai giảng niên khoá Giáo Lý mới, thiết tưởng mọi người nhất là các bậc phụ huynh, quý thầy cô giáo Công giáo, quý giáo lý viên và ngay cả các em học sinh, sinh viên Công giáo cần phải biết quan điểm, đường lối giáo dục của Giáo Hội để có được kết quả giáo dục tốt nhất là đào tạo được những con người trưởng thành nhân cách, sống tin cậy mến vững vàng trong gia đình và xã hội ngõ hầu trở nên những con người sống có lương tâm ngay thẳng, có lòng nhân từ, biết sống có trách nhiệm hữu ích cho đời và đạt tới ơn Cứu độ.

Giáo dục là vấn đề quan trọng nhất trong việc đào tạo con người. Việc đào tạo con người phải mang tính toàn diện. Mục tiêu của việc giáo dục luôn hướng con người tới sự trưởng thành và vươn tới toàn thiện theo Giáo huấn của Chúa Giêsu: "Các con phải nên hoàn thiện như Cha các con trên Trời là Đấng Hoàn Thiện" (Mt 5, 48). Do đó, sự nghiệp giáo dục phải nhằm đào tạo những con người trưởng thành biết sống đúng phẩm giá làm người và còn hơn thế nữa là làm con Thiên Chúa. Ngay từ khi còn nhỏ, trẻ em cần phải được thụ hưởng một môi trường giáo dục tốt đẹp từ gia đình cho đến xã hội để phát triển đúng phẩm giá làm người. Điều này đòi hỏi toàn thể xã hội, các gia đình phải chú tâm vào việc phát triển công ích. Việc giáo dục không chỉ thuần túy hướng đến việc thu nạp các kiến thức khoa học nhân văn, kỹ thuật, văn hóa ... mà trước hết là nên người. Một nền giáo dục đúng đắn không nhằm mục tiêu đào tạo ra những công cụ để phục vụ cho bất cứ một định chế xã hội, một ý thức hệ hay đảng phái chính trị nhưng phải luôn tiên quyết với mục tiêu đào tạo con người, nên người, thành người, một con người trưởng thành nhân cách, biết sử dụng tự do để cộng tác và mưu

cầu những ích lợi cho bản thân, gia đình và cộng đồng với tinh thần trách nhiệm thực sự. Nền giáo dục ấy phải mang tính nhân bản, dân tộc và khai phóng. Ngày nay, trong lãnh vực giáo dục tại Việt Nam đang gặp nhiều bất cập, thậm chí sai lầm khiến cho nền giáo dục rơi vào khủng hoảng, bế tắc dẫn tới hậu quả trầm trọng. Đời sống luân lý đạo đức suy đồi nơi con người và xã hội. Giới trẻ mất định hướng, sống không có lý tưởng... Sự dẫn thân của Kitô hữu giáo dân vào lãnh vực giáo dục rất cần thiết. Không chỉ trong môi trường giáo dục thuần túy như tại nhà trường mà ngay chính từ gia đình, xứ đạo.

Khi trung thành bước đi trong ánh sáng Tin Mừng bằng sự soi sáng cụ thể và nhất quán của Giáo Huấn Xã Hội, người tín hữu giáo dân sẽ biết vận dụng tất cả năng lực, trí tuệ và công sức của mình để góp phần tích cực vào công cuộc Loan báo Tin Mừng, mà qua đó, xây dựng xã hội ngày càng tốt đẹp hơn, một xã hội, mà Giáo Hội theo lời dạy của Thầy Chí Thánh luôn nỗ lực rao giảng và kiến tạo Nước Trời giữa lòng trần thế. Trong xã hội ấy phẩm giá con người luôn được tôn trọng và được phát triển ở mức cao nhất, quyền con người được nhìn nhận và phát huy mạnh mẽ để tất cả biết cống hiến vì một cộng đồng nhân ái, thịnh vượng và phát triển. Và người ta thực sự biết sống cho nhau, vì nhau và với nhau. Chính vì thế, Đức Giáo Hoàng Bênêdictô XVI khi Huấn từ cho các Đức Giám Mục Việt Nam nhân dịp Ad Limina ngày 27/06/2009 đã nhắn nhủ tín hữu Việt Nam: “Bằng đời sống xây nền trên đức ái, sự liêm chính, việc quý trọng công ích, anh chị em phải chứng tỏ rằng: là người Công giáo tốt cũng là người công dân tốt”. Hiện nay xem ra người ta thích tranh cãi với nhau thế nào là người Công giáo tốt, thế nào là người Công dân tốt để rồi đưa ra vấn nạn về sự xung khắc, xung đột giữa việc sống đạo và việc thực thi nghĩa vụ hay quyền công dân để biện minh cho việc không dám sống Tin Mừng hay tìm cách bóp méo ý tưởng của Đức Giáo Hoàng phục vụ cho mưu đồ ích lợi riêng. Điều đó làm cho người ta quên đi rằng dù là công giáo tốt hay công dân tốt, tất cả là hoa quả của việc chính tự thân mỗi người phải rèn luyện, tu dưỡng bản thân có được lòng yêu thương bao dung biết sống vì người khác, có lương tâm trong sạch, biết sống trung thực và luôn sẵn lòng hy sinh phục vụ vì ích lợi chung. Ở đây, lời nhắn nhủ của Đức Giáo Hoàng là muốn nhấn

manh đến việc tu dưỡng rèn luyện bản thân: “Bằng đời sống xây nền trên đức ái, sự liêm chính, việc quý trọng công ích”, không có vế này đi trước, làm trước thì không thể có vế sau: “anh chị em phải chứng tỏ rằng: là người Công giáo tốt cũng là người công dân tốt”. Vế trước là tiền đề để chứng minh cho vế sau; vế trước là nền tảng để đạt tới vế sau. Việc làm chứng của tín hữu giáo dân được phát sinh từ ân huệ Chúa ban, được công nhận, nuôi dưỡng và dẫn tới sự trưởng thành (Tông huấn Kitô Hữu Giáo Dân, số 24).

Như thế, theo đường lối của Giáo Hội Công Giáo thì giáo dục phải nhằm mục tiêu đào tạo con người cách toàn diện để có những con người trưởng thành nhân cách, trưởng thành trong đời sống tâm linh. Vì Mục đích của nền giáo dục Kitô giáo không chỉ là rèn luyện nhân cách con người thành hữu ích đối với bản thân, gia đình và xã hội, mà còn là giúp con người sống xứng đáng với tư cách con Thiên Chúa để mai sau trở thành công dân Nước Trời (Thư chung HĐGMVN 2007, số 3).

Hồi Tâm

1. Trong việc giáo dục con cái, anh chị em quan tâm điều gì? Nhân bản, kiến thức, học vị ...?
2. Anh chị em có quan tâm giáo dục Đức tin cho con cái không?
3. Trong đời sống gia đình giáo dục con cái, anh chị em có bận tâm đến điều gì nhất? Nghề nghiệp, đức tin, kỹ năng sống hay những điều khác?

BÀI II NGHỆ THUẬT VÀ VĂN HÓA TRONG MỤC VỤ LOAN BÁO TIN MỪNG

Lm Anton Hà Văn Minh

Loan báo Tin mừng là loan báo về niềm vui tràn trề từ một tình yêu của Thiên Chúa dành để cho con người qua Đức Giê-su Kit-tô, người Con Dấu ái của Người. Vì thế, Loan báo Tin Mừng không chỉ là truyền đạt một thông điệp, nhưng còn là thiết lập một cuộc đối thoại sống động giữa đức tin và cuộc sống của con người. Một cuộc đối thoại cần thiết không thể thiếu được chính là đối thoại với nghệ thuật và văn hóa trong việc loan báo Tin Mừng. Đức Thánh cha Bênêđictô XVI đã chia sẻ: “Có lẽ anh chị em đã một lần nào đó

đứng trước một tác phẩm điêu khắc, một bức tranh, một vài câu thơ, của một áng văn, hay một bài hát, và kinh nghiệm một cảm xúc sâu xa, một cảm giác hân hoan, được cảm nhận một cách rõ ràng rằng trước mặt anh chị em không phải chỉ có vật chất, một khối đá cẩm thạch hoặc một khối đồng, một bức tranh vẽ, một tổ hợp các chữ cái hoặc một sự kết hợp của âm thanh, nhưng một điều gì đó lớn hơn, điều gì *"nói được"*, có khả năng chạm vào tâm hồn, để truyền thông một sứ điệp, để nâng linh hồn lên"¹². Và ngài nhấn mạnh, nghệ thuật được gọi con đường của cái đẹp là một trong những con đường có thể dẫn đến Thiên Chúa và giúp chúng ta gặp gỡ được Ngài¹³.

Thượng Hội đồng Giám mục Thế giới lần thứ XIII đã nói cộng đồng dân Chúa: "Chúng tôi muốn cảm ơn những người nam nữ dẫn thân trong một biểu thức khác của thiên tài con người, đó là nghệ thuật dưới những hình thức khác nhau, từ những hình thức cổ nhất cho đến những hình thức mới nhất. Chúng tôi nhìn nhận trong các tác phẩm nghệ thuật của họ có một con đường đầy ý nghĩa biểu lộ linh đạo trong lúc họ cố gắng thể hiện sự thu hút của con người đối với thẩm mỹ. Chúng tôi biết ơn, khi các nghệ sĩ, qua các tác phẩm mỹ thuật của họ, diễn tả vẻ đẹp của tôn nhan Chúa và của các thụ tạo của Chúa. Con đường mỹ thuật là một con đường đặc biệt hữu hiệu trong công trình Tân Phúc âm hóa"¹⁴

Như thế việc đối thoại với nghệ thuật và văn hóa cũng là điều cần thiết trong công việc loan báo Tin Mừng. Thánh bộ Giáo lý Đức tin đã đưa ra chỉ dẫn mục vụ cho năm Đức tin 2012 như sau: "Thế giới ngày nay nhạy bén về mối quan hệ giữa đức tin và nghệ thuật. Do đó đề nghị các Hội đồng Giám mục vận dụng thích hợp nguồn di sản nghệ thuật tại địa phương thuộc trách nhiệm mục vụ của mình,

¹² Đức Bênêđictô XVI, Bài giáo lý tại buổi tiếp kiến chung vào ngày 31-8-2011, tại quảng trường thánh Phê-rô, nguồn: <https://tgpsaigon.net/bai-viet/giao-ly-ve-cau-nguyen-cua-duc-benedicto-xvi-bai-11-nghe-thuat-va-viec-cau-nguyen-74477>

¹³ X. Mathilde De Robien, Đức Bênêđictô XVI: Để trở nên thánh thiện hơn mỗi ngày, nguồn: <https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/duc-benedicto-xvi-de-tro-nen-thanh-thien-hon-moi-ngay-50327>

¹⁴ Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới Lần Thứ XIII: *Sứ điệp gửi cộng đồng dân Chúa*, số 10. Trích Bản tin Hiệp Thông / HĐGMVN số 77 (tháng 7 & 8 năm 2013).

đồng thời với sự hợp tác đại kết, để hướng vào việc giảng dạy giáo lý”¹⁵.

1- Vai trò của văn hoá trong việc loan báo Tin Mừng

Văn hoá là môi trường sống của con người, vì thế đây cũng là môi trường để Lời Chúa được gieo vãi, và nơi chốn để Tin Mừng được loan báo. Công đồng Vat. II đã minh định: “Giữa sứ điệp cứu độ và văn hóa nhân loại có nhiều mối liên hệ. Thật vậy, khi tự mạc khải cùng dân Ngài cho tới khi tỏ mình đầy đủ trong Chúa Con nhập thể, Thiên Chúa đã nói theo văn hóa riêng của từng thời đại” (GS số 58). Vì thế, Giáo Hội đã sử dụng tài nguyên của các nền văn hóa khác biệt để phổ biến và giải thích cho muôn dân sứ điệp của Chúa Kitô trong khi rao giảng, để khám phá và thấu hiểu sâu xa hơn, để diễn tả sứ điệp ấy cách tốt đẹp hơn trong các lễ nghi phụng vụ và trong cuộc sống đa dạng của cộng đồng các tín hữu” (GS số 58).

Tuy nhiên văn hóa không là một thực thể khô cứng thuộc về quá khứ, nhưng đó là một thực tại sống động sản sinh từ những sinh hoạt của cuộc sống trong các lãnh vực vật chất như nhà cửa, xe cộ, các phương tiện; cũng như phi vật chất như ngôn ngữ, tư tưởng.... Như vậy, văn hóa không chỉ là sản phẩm của lịch sử mà còn là phương tiện để con người phát triển và hoàn thiện bản thân, Công đồng Vat. II đã đưa ra khái niệm tổng quát: văn hóa bao gồm “tất cả những gì con người dùng để trau dồi và phát triển các năng khiếu đa diện của tâm hồn và thể xác; để cố gắng chế ngự cả trái đất bằng tri thức và lao động; để làm cho đời sống xã hội, cả trong gia đình cũng như nơi cộng đồng chính trị, trở thành nhân đạo hơn, nhờ vào sự tiến bộ trong các tập tục và định chế; sau cùng, để diễn tả, thông truyền và bảo tồn trong các công trình của mình những kinh nghiệm tinh thần và hoài bão lớn lao của các thời đại, để giúp cho nhiều người và toàn thể nhân loại tiến bộ hơn” (GS số 53). Vì thế “Cần phải Phúc Âm hóa văn hóa và những nền văn hóa của con người, nghĩa là đi từ con người và lại quy về những tương quan giữa con người với người và người với Thiên Chúa. Như thế Phúc Âm hóa các nền văn hóa phải được thực hiện một cách sống động

¹⁵ Thánh Bộ Giáo lý Đức tin, bản hướng dẫn mục vụ năm Đức tin, ngày 6-1-2012. Nguồn: <https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/bo-giao-ly-duc-tin-huong-dan-muc-vu-cho-nam-duc-tin-17788>

sâu xa cho tới tận gốc rễ, chứ không theo một cách trang trí như lớp sơn bóng ngoài mặt”¹⁶. Cho nên, việc Phúc âm hóa văn hóa cần được cụ thể hóa qua ngôn ngữ, biểu tượng, phong tục và cách cảm nhận riêng của từng nền văn hóa. Điều đó được thực hiện qua con đường hội nhập văn hóa, điều mà Chúa Giê-su đã thực hiện khi Người nhập thể vào lịch sử nhân loại. Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolo II đã minh định: “Việc nhập thể của Ngôi Lời cũng là một sự nhập thể văn hóa”¹⁷. Dĩ nhiên, con đường loan báo Tin Mừng để đức tin hội nhập vào văn hóa không là chuyện đơn giản, vì đây không là con đường đem văn hóa Ki-tô giáo thay thế cho văn hóa địa phương, nhưng là con đường đến gặp gỡ, đối thoại với các nền văn hóa và làm cho các nền văn hóa này khám phá ra chân lý, điều mà mọi người đều phải tìm kiếm “nhất là những chân lý liên quan tới Thiên Chúa và Giáo Hội của Ngài, và khi đã nhận biết, phải tin nhận và tuân giữ”¹⁸ bởi “Thiên Chúa cho con người được tham dự vào lề luật của Ngài, để nhờ sự an bài ưu ái của ơn quan phòng, con người ngày càng có thể nhận biết sâu sắc hơn về chân lý vĩnh hằng. Vì thế, mỗi người đều có bổn phận, và do đó có quyền tìm kiếm chân lý trong lãnh vực tôn giáo, nhờ vậy có thể dùng những phương tiện thích đáng để khôn ngoan tìm thấy những phán đoán đúng đắn và chân thật theo lương tâm”¹⁹.

Trong thời đại hôm nay, văn hóa không chỉ là sản phẩm của thời đại, mà còn là môi trường sống, nơi con người hình thành căn tính, giá trị và lối sống. Một số đặc điểm nổi bật của văn hóa hiện nay bao gồm: Đề cao chủ nghĩa tương đối: không có chân lý tuyệt đối, mọi sự chỉ tương đối và cá nhân chủ nghĩa coi niềm tin tôn giáo chỉ là ý kiến cá nhân; Kỷ nguyên của kỹ thuật số và truyền thông xã hội: thời đại bùng nổ thông tin, mọi sự kiện xảy ra được loan truyền nhanh đến chóng mặt, nhưng cũng hình thành một nền văn hóa “phông bạt”, khoe mình, phổ biến một lối sống sang chảnh và rồi dẫn đến đời sống đức tin hời hợt; Tuy nhiên giữa một thế giới

¹⁶ Thánh Giáo hoàng Phaolo VI, Tông huấn Evangelii Nuntiandi, số 20.

¹⁷ Thánh Giáo hoàng Gioan Phao-lô II, Thông điệp Redemptoris Missio, số 52

¹⁸ Công đồng Vat. II, tuyên ngôn về Tự do Tôn giáo, Dignitatis Humanae, số 1

¹⁹ Nt số 3.

vật chất vẫn còn có những con người khát khao sâu thẳm về chân lý, tình yêu và sự cứu độ.

Trước nền văn hóa như thế, chúng ta còn được mời gọi khám phá niềm hy vọng đã được gieo vãi trong đó, và coi những hiện tượng văn hóa này là những *dấu chỉ của thời đại* mà Chúa ban cho chúng ta. Như Công đồng Vaticanô II đã khẳng định: “Lúc nào Giáo hội cũng có bốn phận tìm hiểu tường tận những dấu chỉ của thời đại và giải thích dưới ánh sáng Phúc Âm; như vậy mới có thể giải đáp một cách thích ứng với từng thể hệ những thắc mắc muôn thuở của con người về ý nghĩa cuộc sống hiện tại và mai hậu cũng như về mối tương quan giữa hai cuộc sống ấy” (GS số 4). Đức thánh cha Phanxico cũng khẳng định: “Những dấu chỉ của thời đại, trong đó có nỗi khát vọng của tâm hồn con người, vốn cần đến sự hiện diện cứu độ của Thiên Chúa, đòi phải được biến đổi thành những dấu chỉ của niềm hy vọng”²⁰.

Chúng ta được mời gọi khơi dậy niềm hy vọng trong những dấu chỉ thời đại đó qua con đường đối thoại qua việc khiêm tốn lắng nghe để đọc được những thao thức, những băn khoăn, âu lo và cả những nỗi khổ đau mà con người đang đối diện. Trên con đường đối thoại, đề nghị chúng ta phải sáng tạo trong cách truyền đạt, chúng ta không: Sử dụng ngôn ngữ, hình ảnh và phương tiện truyền thông phù hợp với người hôm nay, để Tin Mừng không thể tách rời khỏi văn hóa, mà cần thấm nhập và chuyển hóa nó từ bên trong qua chứng tá đời sống, qua việc sử dụng nghệ thuật, âm nhạc và truyền thông để truyền tải vẻ đẹp của Tin Mừng bằng phim ảnh, mạng xã hội, v.v.....

2- Nghệ thuật trong việc loan báo Tin Mừng

Nghệ thuật là ngôn ngữ diễn tả cái đẹp, con đường dẫn tới gặp gỡ Thiên Chúa, vì Thiên Chúa là chân thiện mỹ. Có thể nói nghệ thuật là con đường giúp con người tiếp nối công trình sáng tạo của Thiên Chúa, góp phần diễn đạt chân thiện mỹ, nghệ thuật còn “là chìa khóa mở cửa mầu nhiệm và là tiếng gọi mời ta vươn lên cao. Đó cũng là tiếng nói mời gọi ta cảm nếm cuộc sống và mơ về tương lai. Chính vì thế, cái đẹp của thụ tạo không bao giờ có thể làm ta cảm thấy thỏa mãn hoàn toàn. Nó khơi dậy nỗi nhớ nhung thầm kín

²⁰ Đức Giáo hoàng Phanxico, *Sắc chỉ Spes non Confundit*, số 7.

về Thiên Chúa, một sự thật mà chỉ có người mê say cái đẹp như thánh Augustino mới diễn tả được một cách tuyệt vời như sau: *"Con yêu Chúa quá muộn màng, ôi vẻ đẹp rất xưa mà rất mới; con yêu Chúa quá muộn màng"*²¹. Đức Bênêdictô XVI trong Tông huấn Sacramentum Caritatis đã nói: "Thiên Chúa tự để cho mình được nhìn thấy trước trong thụ tạo, trong cái đẹp và sự hài hoà của vũ trụ"²². Đặc biệt chính trong Phụng vụ chúng ta "chiêm ngắm vẻ đẹp và sự sáng ngời tại chính nguồn cội của nó. Đây không chỉ thuộc về thẩm mỹ học, nhưng còn là cách thể cụ thể trong đó sự thật về tình yêu của Thiên Chúa trong Chúa Kitô gặp gỡ chúng ta, lôi cuốn chúng ta và làm chúng ta say mê, giúp chúng ta vượt thoát khỏi chính mình và hướng chúng ta về ơn gọi đích thực của chúng ta, là tình yêu"²³.

Chúng ta không chỉ dừng lại trong việc chiêm ngưỡng cái đẹp của Thiên Chúa, nhưng chúng ta còn phải loan truyền vẻ đẹp đó đến cho mọi người, hay nói cách khác, chúng ta hãy dùng nghệ thuật để chuyển tải vẻ đẹp sâu nhiệm của Thiên Chúa đến cho nhân loại, bởi "mọi trực giác nghệ thuật chính hiệu đều vượt xa những gì giác quan nhận biết và một khi đã lọt được tới cái nằm đằng sau bộ mặt của thực tại, nó sẽ cố gắng giải thích màu nhiệm kín ẩn của thực tại ấy. Bản thân trực giác này cũng nảy sinh từ nơi thẳm sâu của linh hồn con người, nơi đó ta gặp thấy con người đang khát khao tìm ra ý nghĩa cho cuộc đời của mình, đồng thời thoáng thấy vẻ đẹp cũng như sự thống nhất diệu kỳ của mọi sự"²⁴. Đức Thánh cha Bênêdictô XVI cũng minh định "Cái đẹp, như một con đường dẫn đến màu nhiệm, là một lời mời gọi mở lòng con người ra với sự thật sâu xa."²⁵

Vì thế, trong công cuộc loan báo Tin Mừng chúng ta không thể bỏ quên vai trò nghệ thuật trong việc loan báo, bởi "mọi hình thức nghệ thuật chân chính, theo cách riêng của nó, đều là đường dẫn

²¹ Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II, thư gửi các Nghệ sĩ vào ngày 4-4-1999, số 16

²² Đức Bênêdictô XVI, Tông huấn Sacramentum Caritatis, số 35

²³ Nt.

²⁴ Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II, thư gửi các Nghệ sĩ vào ngày 4-4-1999, số 6

²⁵ Đức Bênêdictô XVI, bài diễn văn nói với các Nghệ sĩ tại Nguyên đường Sistina vào ngày 21/11/2009.

ta đến với thực tại sâu thẳm của con người và thế giới. Bởi vậy, đó chính là một phương cách rất hiệu quả giúp ta đến với thế giới đức tin, cho kinh nghiệm sống của con người có được ý nghĩa cuối cùng của nó. Đó chính là lý do giải thích tại sao chân lý trọn vẹn của Tin Mừng ngay từ đầu đã có sức khơi dậy sự quan tâm thích thú của các nghệ sĩ, những người do bản tính tự nhiên vốn rất nhanh nhạy trước các sự "*hiển lộ*" của cái đẹp bên trong các sự vật"²⁶.

Có thể nói, nghệ thuật là ngôn ngữ mang tính sinh động, hấp dẫn trong việc loan báo Tin Mừng, nó mang lại một âm hưởng đọng chạm tới cõi thâm sâu của tâm hồn, bởi "Nghệ thuật làm cho thế giới tinh thần, thế giới vô hình, thế giới Thiên Chúa trở nên có thể cảm nhận được và trở nên hấp dẫn và lôi cuốn"²⁷. Vì thế trong công cuộc loan báo tin mừng, theo Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolo II, Giáo hội cần đến:

- Những người có thể làm công tác nghệ thuật trong lãnh vực văn chương và tạo hình, dùng được những khả năng vô tận của các hình ảnh và sức mạnh biểu tượng của chúng. Chính Đức Kitô cũng đã sử dụng rất nhiều hình ảnh trong các bài giảng của Ngài, cho theo kịp với ước nguyện của Ngài là trở thành hình tượng của Thiên Chúa vô hình, qua mầu nhiệm Nhập Thể

- Giáo Hội cũng cần các nhạc sĩ. Biết bao tác phẩm linh thiêng đã được sáng tác qua nhiều thế kỷ do những người có cảm thức sâu sắc về mầu nhiệm! Lòng tin của biết bao tín hữu đã được nuôi dưỡng nhờ những giai điệu xuất phát từ tâm hồn các tín hữu khác Qua các bài hát, người tín hữu nghiệm thấy lòng tin của mình lúc thì tung bừng vui tươi, khi dào dạt yêu thương hay tin tưởng đợi chờ Thiên Chúa ra tay cứu độ

- Giáo Hội cũng cần các nhà kiến trúc, vì Giáo Hội cần có những không gian cho dân Chúa tụ họp và cử hành các mầu nhiệm cứu độ²⁸.

Vì thế, ý thức được vai trò quan trọng của nghệ thuật trong việc loan báo Tin mừng, Chúng ta cần quan tâm đến mỹ thuật như

²⁶ Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolo II, thư gửi các Nghệ sĩ vào ngày 4-4-1999, số 6.

²⁷ Nt, số 12.

²⁸ Nt.

tranh ảnh Kinh Thánh, âm nhạc, kịch và phim ảnh, văn chương, thi ca, nghệ thuật số, và để có thể phát huy những hình thức nghệ thuật này trở thành phương thế loan báo Tin Mừng cách hiệu quả, chúng ta cần:

- Tổ chức những không gian để nghệ sĩ sáng tác và trình diễn nghệ thuật Kitô giáo.
- Giáo dục thẩm mỹ và nghệ thuật trong giáo lý và mục vụ, giúp giáo dân biết cảm nhận và loan báo đức tin qua cái đẹp.
- Sử dụng các hình thức nghệ thuật hiện đại như phim ảnh, thiết kế, sân khấu, nhạc trẻ để diễn đạt Tin Mừng một cách gần gũi và cảm động.

Kết:

Công đồng Vat. II trong hiến chế *Gaudium et Spes* đã nói: “Văn chương và nghệ thuật, theo cách thức riêng của mình, cũng có một vai trò quan trọng trong đời sống Giáo Hội” (GS số 62). Vì thế “Giáo Hội cũng nên công nhận những hình thức nghệ thuật mới, thích hợp với thời đại chúng ta, tùy theo bản chất của từng dân tộc, từng địa phương. Cũng nên đưa những hình thức nghệ thuật này vào nơi phụng tự, theo lối diễn đạt thích nghi và phù hợp với phụng vụ, để giúp con người nâng tâm hồn lên cùng Thiên Chúa” (GS số 62). Do đó, “các tín hữu phải sống liên kết hết sức chặt chẽ với những người đương thời, và để tâm tìm hiểu tường tận lối suy tư và cảm nghĩ đã được diễn tả qua những tinh hoa văn hóa” (GS số 62), để kiến tạo một cuộc đối thoại với văn hóa và nghệ thuật hầu làm cho Tin Mừng được nhận biết trong niềm vui và đạt tới ý nghĩa thâm sâu về “cái đẹp” mà Tin Mừng nói đến. Nhìn vào lịch sử Giáo Hội, ngay trong thời gian đen tối nhất “Hội Thánh vẫn không ngừng khuyến khích các hình thức sáng tạo nghệ thuật khác nhau. Quả thật, Hội Thánh luôn tìm cách làm cho chân lý mình tuyên xưng trở nên dễ tiếp cận, ngay cả đối với những người không biết đọc, nhờ các tác phẩm nghệ thuật – vốn như một loại ‘Tin Mừng bằng hình ảnh’”²⁹

Tin Mừng không chỉ là lời mang lại sức sống qua việc đánh thức con tim, thúc đẩy hoán cải tâm hồn, nhưng còn là lời diễn tả vẻ đẹp

²⁹ Nt, số 10

của Thiên Chúa nơi chính con người Đức Giê-su Ki-tô, bởi chính Người “phản ảnh vinh quang của Thiên Chúa” (Dt 1, 3). Hơn nữa Tin Mừng còn là lời diễn tả vẻ đẹp qua sự thật, tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa được tỏ bày qua con người của Chúa Giê-su. Vì thế việc loan báo Tin Mừng phải thông truyền vẻ đẹp, sức hấp dẫn của Thiên Chúa qua văn hóa và nghệ thuật theo môi trường sống của từng vùng miền, để Tin Mừng được khám phá trong mọi góc ngách của cuộc sống. Đức Phanxicô đã minh định: “Loan báo Đức Kitô có nghĩa là tin vào Người và theo Người không những chỉ như một điều gì thực tế và đúng, mà còn như một điều gì đẹp đẽ, có khả năng đổ đầy đời sống bằng một sự huy hoàng mới và một niềm vui sâu thẳm, ngay cả giữa những thử thách. Theo quan điểm này, tất cả các cách diễn tả về thẩm mỹ thực sự có thể được công nhận là một con đường giúp người ta gặp gỡ Chúa Giêsu”³⁰

BÀI III

CHÚA THÁNH THẦN

HƯỚNG DẪN SỨ MẠNG LOAN BÁO TIN MỪNG

Nhờ Bí tích Thanh tẩy, mỗi Ki-tô hữu đều là môn đệ truyền giáo
(x. EG, 120)

Lm. Tôma Vũ Ngọc Tín, SJ.

Loan báo Tin Mừng không chỉ là một trong nhiều hoạt động của Giáo Hội, nhưng chính là hơi thở và căn tính của Hội Thánh, bởi từ sứ mạng của Chúa Con và Chúa Thánh Thần mà Giáo Hội được khai sinh (x. AG, 2). Chính vì thế, Giáo hội không thể sống khép kín, nhưng luôn được thôi thúc ra đi gặp gỡ và đưa dẫn con người đến gặp gỡ Đức Kitô. Sứ mạng ấy chỉ có thể được thực hiện trong quyền năng của Thánh Thần – Đấng đã biến đổi các Tông đồ từ chỗ sợ hãi thành những chứng nhân can đảm trong ngày lễ Ngũ Tuần (x. Cv 2,4.11), và tiếp tục canh tân Hội Thánh qua mọi thời đại. Như Đức Bênêđictô XVI xác quyết: “*Không có Thánh Thần, Giáo hội sẽ trở thành một tổ chức nhân loại*” (2008); mọi sáng kiến

³⁰ Đức Phanxicô, Tông huấn Evangelii Gaudium (Niềm vui Tin Mừng), số 167.

truyền giáo chỉ có sức sống đích thực khi bắt nguồn từ Thánh Thần. Chính trong ánh sáng ấy, lời khẳng định của Đức Phanxicô tiếp tục vang vọng rằng: *"Mọi Kitô hữu đều là môn đệ truyền giáo"* (EG, 120), để nhắc nhở rằng loan báo Tin Mừng không phải là đặc ân của một số ít người, nhưng là ơn gọi và trách nhiệm chung của toàn thể Dân Chúa. Nhờ sự hướng dẫn và thúc đẩy của Thánh Thần, mỗi tín hữu – trong gia đình, giữa xã hội, nơi học đường hay môi trường lao động – đều được mời gọi trở thành chứng nhân sống động của Tin Mừng, gieo rắc niềm hy vọng và tình yêu của Đức Kitô cho thế giới hôm nay.

1. Loan báo Tin Mừng bằng đời sống chứng tá

Gia đình là Hội Thánh tại gia. Gia đình chính là nơi đầu tiên và căn bản để sống và truyền đạt đức tin. Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II gọi gia đình Kitô hữu là *"Hội Thánh tại gia"* (FC, 49). Trong gia đình, cha mẹ là những nhà truyền giáo đầu tiên, gieo hạt giống Tin Mừng cho con cái. Thánh Phaolô đã nhắc đến gương bà Loidê và bà Êvníkê, những người đã lưu truyền đức tin cho Timôthê (2Tm 1, 5). Chăm sóc gia đình như chiếc nôi truyền giáo của tương lai. Qua đó, chứng tá hằng ngày trong đời sống hôn nhân và tình phụ tử – mẫu tử, gia đình trở thành ánh sáng Tin Mừng lan tỏa giữa xã hội.

Chứng tá bác ái và công bằng xã hội. Loan báo Tin Mừng không chỉ bằng lời nói, nhưng còn bằng hành động cụ thể của tình yêu và công lý. Thánh Giacôbê nói: *"Đức tin không có việc làm là đức tin chết"* (Gc 2, 26). Đức Phanxicô cũng nhấn mạnh: *"Chúng ta không thể loan báo Tin Mừng mà lại làm ngơ trước tiếng kêu của người nghèo"* (EG, 198). Khi giáo dân sống tinh thần công bằng, bảo vệ sự sống, chăm sóc người yếu thế, họ đang trở nên những nhà truyền giáo thực sự qua chứng tá đời thường.

Truyền giáo qua đối thoại và hiệp thông. Trong một thế giới đa văn hóa và đa tôn giáo, loan báo Tin Mừng phải đi đôi với đối thoại và hiệp thông. Đức Gioan Phaolô II khẳng định rằng: *"Đối thoại là một con đường mới của truyền giáo"* (RM, 55). Đối thoại không phải là thái độ thỏa hiệp, nhưng là cách diễn tả Tin Mừng bằng tình yêu và sự tôn trọng. Thánh Phaolô cũng khuyên: *"Hãy sống hòa thuận với mọi người"* (Rm 12, 18). Chính những cuộc đối

thoại huynh đệ có thể mở ra những nhịp cầu để Tin Mừng được đón nhận cách tự do và chân thành.

2. Sống sứ mạng trong Thánh Thần: ba động lực cốt lõi

Cầu nguyện trong Thánh Thần. Cầu nguyện là nền tảng của mọi sứ mạng truyền giáo, bởi vì nhờ đó người tín hữu gắn bó mật thiết với Chúa và nhận được sức mạnh của Thánh Thần. Thánh Phaolô dạy: *"Thánh Thần giúp chúng ta cầu nguyện bằng những tiếng rên siết khôn tả"* (Rm 8, 26). Cầu nguyện là con đường để từng người môn đệ Chúa Giêsu học biết lắng nghe Thánh Thần. Không có cầu nguyện, sứ mạng dễ gặp nguy cơ trở thành hoạt động xã hội trống rỗng.

Hiệp thông trong Thánh Thần. Sứ mạng loan báo không phải là công việc cá nhân, nhưng là hoa trái của sự hiệp thông. Thánh Phaolô viết: *"Tất cả chúng ta đã chịu phép rửa trong cùng một Thánh Thần để trở thành một thân thể"* (1Cr 12, 13). Nhờ hiệp thông, từng thành phần Dân Chúa cùng nhau chia sẻ trách nhiệm truyền giáo, để toàn thể Giáo Hội trở thành chứng tá sống động về tình hiệp nhất trong Thánh Thần.

Dẫn thân trong Thánh Thần. Sứ mạng loan Tin Mừng báo đòi hỏi sự dẫn thân cụ thể trong đời sống xã hội và văn hóa. Đức tin không thể tách rời khỏi hành động: *"Đức tin hoạt động nhờ đức ái"* (Gl 5, 6). Đức Phanxicô nhấn mạnh: *"Loan báo Tin Mừng luôn gắn liền với việc phục vụ công lý và hòa bình"* (EG, 183). Nhờ sức mạnh Thánh Thần, người môn đệ Chúa Giêsu được mời gọi biến đổi môi trường sinh sống và làm việc thành nơi Tin Mừng được rắc gieo và trổ sinh hoa trái.

3. Bước đường của giáo dân hôm nay

Đào luyện phân định trong Thánh Thần. *"Chiên Ta thì nghe tiếng Ta; Ta biết chúng và chúng theo Ta"* (Ga 10,27). Để sống sứ mạng, các tín hữu nói chung và giáo dân nói riêng cần được đào luyện về khả năng phân định, một ơn căn bản của Thánh Thần. Đức Phanxicô dạy: *"Sự phân định... là hồng ân cần thiết của Thánh Thần cho Giáo hội"* (CV, 280). Phân định để lắng nghe tiếng Chúa qua Thánh kinh, hoàn cảnh sống và tiếng kêu của người nghèo. Phân định giúp giáo dân không bị cuốn vào những hoạt động bề

ngoài, nhưng tìm thấy con đường loan báo phù hợp với ơn gọi riêng.

Xây dựng cộng đoàn hiệp hành. *"Anh em hãy khuyên bảo nhau và xây dựng cho nhau"*(1Tx 5,11). Giáo dân cần sống trong những cộng đoàn nhỏ hiệp thông để nâng đỡ nhau trong sứ mạng. Đức Phanxicô nói: *"Một Hội Thánh hiệp hành là Hội Thánh lắng nghe... nơi mọi người đều có điều gì đó để học hỏi"*(2015). Cộng đoàn hiệp hành là nơi giáo dân học cách sống đồng trách nhiệm và cùng nhau thực hiện sứ mạng loan báo Tin Mừng.

Sáng tạo mục vụ và truyền giáo mới. *"Loan báo Tin Mừng bằng những con đường mới cho một thế giới mới"*(RM, 3). Trong một thế giới luôn thay đổi, loan báo Tin Mừng đòi hỏi sự sáng tạo. Đức Phanxicô mời gọi sử dụng truyền thông kỹ thuật số để tiếp cận các vùng ngoại vi (x. CV, 86). Với sự gần gũi đời thường và khả năng sáng tạo, giáo dân chính là nguồn lực chủ chốt để mở ra những cánh cửa mới cho Tin Mừng hôm nay.

Tóm lại, Chúa Thánh Thần chính là linh hồn và sức sống của sứ mạng loan báo Tin Mừng: không có Ngài, Hội Thánh dễ trở thành một cơ cấu trống rỗng, nhưng nhờ Ngài, Hội Thánh luôn tươi mới, hiệp hành và tràn đầy nhiệt huyết truyền giáo. Chính Thánh Thần biến đổi mọi tín hữu – từ giáo sĩ đến giáo dân – để trở nên "men Tin Mừng" giữa lòng nhân loại, thắp sáng niềm hy vọng trong thế giới đầy bất ổn.

Hồi tâm

1. Trong đời sống cá nhân và gia đình, tôi để Chúa Thánh Thần hướng dẫn thế nào để trở thành "men Tin Mừng" giữa môi trường sống của mình? Tôi có dám can đảm làm chứng cho niềm tin và niềm hy vọng ngay cả trong những hoàn cảnh khó khăn không?

2. Trong cộng đoàn giáo xứ, tôi để cho Thánh Thần thôi thúc ra đi loan báo Tin Mừng bằng tình huynh đệ, đối thoại và phục vụ như thế nào? Có điều gì đang cản trở tôi sống hiệp hành và chia sẻ trách nhiệm loan báo Tin Mừng?

3. Tôi được mời gọi sáng tạo thế nào trong việc sống và loan báo Tin Mừng hôm nay? Tôi xin Chúa Thánh Thần ban ơn phân định thế nào, để chọn lựa những việc làm cụ thể góp phần xây dựng giáo xứ thành một cộng đoàn hiệp hành và loan báo Tin Mừng?

BÀI IV
TÍNH TRUNG THỰC VÀ ĐÁNG TIN CẬY
TRONG ĐỜI SỐNG KI-TÔ HỮU:
NUÔI DƯỠNG CÁC ĐỨC TÍNH NHÂN BẢN
ĐỂ LÀM CHỨNG TIN MỪNG QUA LỐI SỐNG CHÂN THẬT
Lm. Giuse Nguyễn Ngọc Ngoạn

"Làm tông đồ trong môi trường xã hội là cố gắng đem tinh thần Ki-tô giáo thấm nhuần não trạng, phong tục, luật lệ và cơ cấu của cộng đoàn nơi họ sống: đó là bổn phận và trách nhiệm của người giáo dân mà không ai có thể làm thay họ cách đầy đủ... Người giáo dân chu toàn sứ mệnh này của Giáo hội nơi trần gian: trước tiên bằng đời sống hòa hợp với đức tin, để nhờ đó họ trở thành ánh sáng thế gian; bằng đời sống lương thiện trong bất cứ công ăn việc làm nào để làm cho mọi người yêu mến sự thật, sự thiện và cuối cùng đưa họ tới Chúa Kitô và Hội Thánh" (Sắc lệnh về Tông đồ Giáo dân, số 13). Như vậy, việc nuôi dưỡng các đức tính nhân bản để làm chứng cho Tin Mừng qua lối sống chân thật không chỉ là một lời mời gọi đạo đức cá nhân, mà còn là một sứ mạng loan báo Tin Mừng sống động trong xã hội hôm nay.

Các đức tính nhân bản là những phẩm chất đạo đức giúp người tín hữu sống tốt lành, hướng thiện và phản ánh hình ảnh Thiên Chúa.

Có một số đức tính căn bản như sau:

Khiêm nhường: Nhận ra mình cần đến ơn của Chúa và sự giúp đỡ của tha nhân.

Thành thật: Sống không giả dối, không che giấu sự thật.

Trách nhiệm: Làm điều mình nói và giữ lấy lời hứa.

Kiên định: Trung thành với những giá trị của Tin Mừng.

Khôn ngoan: Giúp phân định điều thiện đích thực và chọn lựa phương thế phù hợp để đạt được đích điểm.

Công bình: Trả cho tha nhân những gì thuộc về họ và trả hết mọi sự về cho Chúa.

Can đảm: Kiên vững trong thử thách, vượt qua mọi sợ hãi để bảo vệ Chân lý.

Tiết độ: Giữ sự quân bình trong đời sống và điều hòa các đam mê.

Để có được những đức tính nhân bản và làm chứng cho Tin Mừng,

người Ki-tô hữu phải sống theo gương Chúa Giê-su Ki-tô, tất cả mọi sự đều quy hướng Chúa Giê-su Ki-tô. Đức Giê-su chính là hiện thân hoàn hảo của tất cả những đức tính nhân bản, Ngài luôn biết phân định điều ngay lẽ phải, luôn chọn con đường yêu thương và sống theo Sự thật. Ngài đối xử công bằng với tất cả mọi người, đặc biệt là người nghèo hèn khốn khó và chính Ngài cũng sống thân phận khó nghèo đơn sơ, không chạy theo danh - lợi - thú. Ngài không sợ hãi trước những quyền lực thế gian nhưng luôn dám lên tiếng bảo vệ Sự thật. Ngài dạy cho nhân thế con đường giải thoát (x. Ga 8,32) và chính Ngài là Sự thật (x. Ga 14,6). Ai đến với Ngài, đi theo Ngài, sống cùng và trong Ngài sẽ có được sự sống đời đời. Mọi lời nói và hành động của Ngài đều là sự thật, không hề có sự gian dối hay quanh co. Ân sủng và sự thật đều đến qua Ngài. Chúa Giê-su trung thực với chính Chúa Cha, Ngài luôn vâng phục và chu toàn sứ mạng được trao phó (x. Ga 5,30; 6,38). Ngài đã hứa và đã ban Chúa Thánh Thần cùng với sự sống đời đời, đó là nền tảng đức tin cho Hội Thánh trong cuộc lữ thứ trần gian ngày hôm nay.

Để làm chứng cho Tin Mừng, ta phải có một lối sống chân thật, chân thật với chính mình, với tha nhân và với Thiên Chúa. Ta phải sống theo sự thật của Tin Mừng, sống không giả hình, không thỏa hiệp với sự gian dối của thế gian. Một đời sống chân thật được thể hiện qua hành động và lời nói: việc làm và lời nói phải đi đôi với nhau, *“Có thì nói có, không thì nói không”* (Mt 5, 37), qua việc sống trung thực với công ăn việc làm và các tương quan với tha nhân, và nhất là luôn giữ vững niềm tin nơi Thiên Chúa dù có gặp phải những sự hiểu lầm thử thách gian truân.

Để kiên vững niềm tin và nuôi dưỡng các đức tính nhân bản, ta cần phải:

- Cầu nguyện và suy niệm Lời Chúa mỗi ngày, để hiểu Chúa muốn nói gì nơi ta và trung thành sống theo Thánh ý Chúa.
- Tham dự vào đời sống của Hội Thánh và siêng năng lãnh nhận các Bí tích.
- Xin ơn Chúa soi sáng và nhờ ơn Chúa trợ giúp để thực hành các đức tính nhân bản trong đời sống thường ngày.

Trong một thế giới đầy biến động, tục hóa và mang đầy cá nhân chủ nghĩa, giữa một thế gian còn mang nhiều sự ác - sự dữ - sự tội,

người Kitô hữu luôn phải bơi ngược dòng. Như thế, việc sống các đức tính nhân bản và làm chứng cho Tin Mừng mới có giá trị và là một lời đáp trả mạnh mẽ cho thế gian. Nhờ vậy, đức tin của ta mới trở nên hữu hình và hấp dẫn với tha nhân, góp phần xây dựng một xã hội công bằng nhân ái và có nền tảng luân lý, người Kitô hữu sẽ trở thành chứng nhân sống động của Tình yêu Thiên Chúa giữa cuộc sống này.

Kitô hữu trong thế giới ngày nay phải làm chứng cho Tin Mừng qua đời sống chân thật. Chân thật không chỉ qua lời nói mà còn là sống thật, không giả hình giả dối, không sống hình thức hai mặt, không sống trái với niềm tin Kitô giáo. Kitô hữu sống chân thật sẽ trở thành *"Ánh sáng cho trần gian"* (Mt 5,14), sẽ là dấu chỉ hạnh phúc của Nước Thiên Chúa giữa đời sống thường ngày. Giữa một thế gian đầy giả dối và nhiều hoài nghi..., đời sống trung thực của Kitô hữu sẽ là một lời chứng hùng hồn mạnh mẽ cho Tin Mừng của Thiên Chúa.

Là người thuộc về Chúa và là người được sai đi phục vụ tha nhân trong đại gia đình Hội Thánh, mỗi Kitô hữu được mời gọi để sống kết hợp với Chúa, liên đới với anh chị em trong tình huynh đệ và biết đóng góp phần mình vào sứ mạng chung của Hội Thánh.

Là *"Người hành hương trên đường hy vọng"* đang *"cùng nhau loan báo Tin Mừng"*, ta được mời gọi nuôi dưỡng một đời sống chân thật, nơi mỗi hành động - dù nhỏ bé - đều xuất phát từ tình yêu và sự thật. Đó chính là một trong những cách mạnh mẽ nhất để làm chứng Tin Mừng, cho thấy tính trung thực và lòng đáng tin cậy không chỉ là phẩm chất cá nhân, mà là nền tảng để mang lại sức sống cho xã hội theo tinh thần nhân bản và Tin Mừng.

Hồi tâm:

1/. Trong môi trường sống hằng ngày, bạn gặp phải những thách đố nào khi cố gắng sống trung thực và đáng tin cậy? Bạn đã từng vượt qua những thách đố đó bằng cách nào?

2/. Theo bạn, đức tính nhân bản nào là quan trọng nhất đối với người Ki-tô hữu khi sống sứ mạng làm chứng cho Tin Mừng trong xã hội hôm nay? Vì sao?

3/. Chúa Giêsu là mẫu gương tuyệt hảo của sự chân thật và trung thành với sứ mạng. Bạn học được điều gì từ lối sống của Chúa để áp dụng trong hành trình đức tin cá nhân?

DIỄN ĐÀN

BỐN MÙA MÂN CÔI

TRẦM THIÊN THU

Thiên nhiên có bốn mùa: Xuân, Hạ, Thu, Đông. Tứ thời, bát tiết luân phiên chuyển đổi, và cảm xúc con người cũng ảnh hưởng thay đổi theo thất tình: Hỷ, Nộ, Ai, Lạc, Ái, Ố, Dục. Con người bình thường mà khác lạ, cũng vô thường như thiên nhiên, vì thế mà luôn phải nỗ lực vượt lên chính mình, không thể ỷ lại. Và lại, chính cái “tội trong tư tưởng” mới là tội đáng quan ngại nhất, nhưng đôi khi người ta “làm ngơ” nó.

Thật thú vị và chí lý khi thấy rằng có bốn mùa thiên nhiên thì cũng có bốn mùa tâm linh. Phải chăng Thiên Chúa đã quan phòng tiền định từ thuở hồng hoang? Không ai biết, nhưng điều đó như “được ứng nghiệm” tỏ tường, nhất là từ năm 2002, khi Đức Gioan Phaolô II thêm Năm Sự Sáng.

ĐỨC MẸ VÀ CHUỖI MÂN CÔI

Tháng Mười rất đặc biệt về nhiều thứ, cách riêng là Tháng Mân Côi và có ngày 13 tháng Mười, lần hiện ra cuối cùng quan trọng, trời mưa tầm tã mà không ai bị ướt, và rồi có phép lạ Mặt Trời Múa trước sự chứng kiến của khoảng 70.000 người, trong đó có cả những người hoài nghi và các khoa học gia. Sự thật minh nhiên, không thể chối cãi.

Như chúng ta đã biết, trong 6 lần hiện ra tại Fátima (Bồ Đào Nha) với ba trẻ chăn chiên (Luxia, Phanxicô và Giaxinta) vào năm

1917, Đức Mẹ đã đưa ra 3 mệnh lệnh: [1] Ăn Năn Đền Tội, [2] Tôn Sùng Mẫu Tâm, [3] Siêng Năng Lăn Chuỗi Mân Côi. Và có 3 bí mật Fatima: [1] Thị kiến Hỏa Ngục, [2] Thế chiến I & II, [3] Kêu gọi sám hối và việc ám sát giáo hoàng. Đức Mẹ ân cần nhắn nhủ: “Hãy lăn chuỗi Mân Côi hằng ngày... Hãy cầu nguyện nhiều và dâng những hy sinh để cầu cho các tội nhân... Ta là Mẹ Mân Côi. Chỉ có Mẹ mới có thể giúp các con. ...Cuối cùng, Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ sẽ thắng!”

Hạnh phúc cho ai yêu mến Đức Mẹ, đặc biệt là tận hiến cho Đức Mẹ và niệm kinh Mân Côi. Kinh Thánh và Kinh Mân Côi đan quện với nhau, vì Kinh Mân Côi là “Bản tóm lược Kinh Thánh”. Lăn chuỗi Mân Côi là một cách thể hiện lòng yêu mến Đức Mẹ, đồng thời được thêm nhiều lợi ích qua việc kết hiệp với Đức Kitô, để nhờ Đức Mẹ đến với Chúa Cha qua Con Yêu Dấu Giêsu Kitô – Độc Đạo duy nhất dẫn tới Vương Quốc Vĩnh Hằng.

Thánh Gioan Phaolô II cho biết: “Kinh Mân Côi là Mẫu Nhiệm của các Mẫu Nhiệm. Lăn chuỗi Mân Côi là giao phó những gánh nặng cho Thánh Tâm Thương Xót của Chúa Kitô và Mẹ Maria”. Thật tuyệt vời khi Thánh Gioan Phaolô II dùng châm ngôn “Totus tuus – Tất cả nhờ Mẹ” cho đời mục tử của ngài. Đó là cách hoàn toàn tận hiến và giao phó mọi sự cho Đức Mẹ.

Có lần Đức Mẹ cho biết rằng mỗi lần đọc một kinh Kính Mừng là dâng cho Mẹ một đóa hồng tươi đẹp, và đọc xong một chuỗi Mân Côi là dâng cho Mẹ một triều thiên hoa hồng. Kinh Mân Côi có lời nguyện Fátima đầy ý nghĩa: “Lạy Chúa Giêsu, xin tha tội chúng con. Xin cứu chúng con khỏi sa hỏa ngục, xin đem các linh hồn lên thiên đàng, nhất là những linh hồn cần đến lòng Chúa thương xót hơn”. Thật ra chúng ta chưa bao giờ kính mến Đức Mẹ đủ mức theo như Mẹ mong ước. Chúng ta càng kính mến Đức Mẹ bao nhiêu thì chúng ta càng kính mến Chúa bấy nhiêu.

Đức Gioan Phaolô II là “Giáo Hoàng của Đức Mẹ”. Chính Đức Mẹ đã chọn ngài cách riêng. Cả thế giới đều biết Ngài, không bao giờ ngài phát biểu lời nào mà không nhắc tới Đức Trinh Nữ Maria. Không có tài liệu nào trong triều đại giáo hoàng của ngài mà lại không kết thúc bằng lời nguyện cùng Đức Maria – Mẹ Thiên Chúa. Để tỏ lòng kính mến Đức Mẹ, và để truyền bá lòng sùng kính Đức

Mẹ cho mọi người, ngài đã thành lập Năm Mân Côi – từ tháng 10-2002 đến tháng 10-2003. Ngài nói: “Tôi muốn rằng Kinh Mân Côi phải được nổi bật trong các cộng đồng Kitô khắp thế giới”. Có thể nói rằng chưa bao giờ Giáo Hội thành lập Năm Mân Côi như vậy.

Đức Kitô mong muốn tất cả chúng ta yêu thương mọi người trong Nhiệm Thể Ngài, nhất là những người hèn mọn. Yêu người là thước đo lòng mến Chúa. Thánh tiến sĩ Tôma Aquinô nói: “Có ba điều cần để con người được cứu độ: biết mình TIN gì, biết mình MUỐN gì, và biết mình LÀM gì”. Thứ nhất là cầu nguyện, thứ nhì mới là hành động. Cầu nguyện là lắng nghe Chúa, điều mà Chúa Giêsu nói là “phần tốt nhất” (Lc 10:38-42). Thật vậy, bác học André-Marie Ampère (1775-1836, người Pháp) nói: “Chúng ta chỉ vĩ đại khi chúng ta cầu nguyện”.

Ai chào kính Đức Mẹ bằng Kinh Kính Mừng thì Đức Mẹ sẽ chào lại bằng ơn phúc. Đức Mẹ luôn là nguồn cảm hứng bất tận của các nhạc sĩ và thi sĩ, và họ cũng vui mừng kính chào Đức Mẹ: “Ave Maria”.

Về thơ, chúng ta có “Ave Maria” của thi sĩ Hàn Mặc Tử (1912-1940). Về nhạc, chúng ta có “Ave Maria” của nhà soạn nhạc Charles-François Gounod (1818-1893), “Ave Maria” của nhà soạn nhạc Franz Peter Schubert (1787-1828), và “Ave Maria” của Lm Ns Vinh Hạnh (1931-1966). Chúng ta cùng dâng lên Đức Mẹ lòng yêu mến chân thành: “Kính mừng Maria đầy ơn phúc, Đức Chúa Trời ở cùng Bà, Bà có phúc lạ hơn mọi người nữ, và Giêsu Con lòng Bà gồm phúc lạ. Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. Amen”.

ĐỨC MẸ VÀ CÁC THÁNH

Chính Chúa Giêsu nói với Thánh Catarina Siena: “Ta muốn ban cho Mẹ Maria đặc ân này vì lòng nhân từ của Ta, và để tôn kính Ngôi Hai nhập thể: bất cứ ai, dù tội lỗi đến đâu, mà kính cẩn tin yêu chạy đến kêu xin Mẹ Maria, sẽ không rơi vào quyền lực của quỷ dữ”.

Các thánh là những người rất yêu mến Đức Mẹ. Với kinh nghiệm yêu mến, các thánh nói gì về Đức Mẹ?

1. Hãy yêu mến Đức Mẹ và lần chuỗi Mân Côi, vì Kinh Mân Côi là vũ khí chống lại sự dữ trong thế giới ngày nay. Mọi ân sủng đều được Thiên Chúa trao ban qua Đức Mẹ (Thánh Piô Năm Dấu).

2. Kinh Mân Côi là kho tàng vô giá được Thiên Chúa linh hứng. (Thánh Louis de Montfort)

3. Hãy chạy đến với Đức Maria, ngã vào vòng tay Mẹ với lòng tin tưởng hoàn toàn (Thánh Francois de Sales).

4. Tôn sùng Mẹ là dấu chỉ linh hồn có ơn thánh, hay ít nhất cũng sắp được ơn thánh. Con người còn thờ chứng tỏ họ còn sống, tôn sùng Mẹ còn kêu tên Mẹ cũng chứng tỏ họ còn sống, còn hoạt động và còn được ơn Chúa phù hộ (Thánh Germanô).

5. Đức Mẹ hộ phù, chúng con khỏi chết; Đức Mẹ cầu bầu, chúng con được sống (Thánh Lorenzo Justiniano).

6. Người nào được Mẹ cầu nguyện cho một lần thôi thì cũng không thể bị chúc dữ đời đời (Thánh Anselmô).

7. Đức Mẹ là phần rỗi của mọi người kêu cầu Mẹ. Ai bền lòng phụng sự Mẹ thì không thể hư mất. Những ai tin tưởng xin Mẹ cầu bầu đều được cứu rỗi (Thánh Bônaventura).

8. Đức Mẹ là chiếc thang bắc lên Trời. Nhờ Mẹ mà Thiên Chúa đã từ Trời xuống thế gian, và cũng nhờ Mẹ mà loài người từ đất lên tới Trời (Thánh Fulgentius).

9. Đức Mẹ thánh đức và cao cả hơn chúng ta bao nhiêu thì cũng khoan dung và xót thương hơn bấy nhiêu đối với các hối nhân (Thánh Grêgôriô Cả).

10. Đức Mẹ có thể đem lại hy vọng cứu rỗi cho cả những linh hồn tuyệt vọng nhất. Được sống dưới sự che chở của Mẹ là niềm hạnh phúc lớn lao (Thánh Damianô).

11. Tội nhân ơi, chính vì bạn bất xứng nhận ơn Chúa mà Chúa đã ban mọi ơn cho Mẹ, để bạn đến nhận lấy từ tay Mẹ. Và Mẹ là xe tốc hành về trời (Thánh Bênêđô).

12. Ai luôn luôn nhiệt tâm sùng kính Đức Nữ Trinh Mẹ Thiên Chúa thì không thể chết dữ được. Ôi, lạy Mẹ Đồng Trinh, một tội nhân không thể được cứu rỗi nếu Mẹ không cứu giúp hộ phù! (Thánh Inhaxiô Tử Đạo).

Cuối cùng, đặc biệt trong Tháng Mười Này, hãy áp dụng bí quyết nên thánh của Lm Leo Dehon (1843-1926, sáng lập dòng Hiến Sĩ Thánh Tâm – The Oblates of the Sacred Heart, nay là dòng Linh Mục Thánh Tâm – The Priest of the Sacred Heart). Ngài cho biết: “Có hai điều cần để nên thánh: Hãy tách khỏi chính mình và các thụ tạo; yêu mến Thiên Chúa và yêu thương tha nhân trong Thiên Chúa. Hãy nên thánh, nhưng nên thánh kín đáo, làm việc tốt hằng ngày, không ồn ào hoặc chứng tỏ ra bên ngoài”.

Đặc biệt hơn, hãy lưu ý vấn đề Đức Mẹ Fátima đã đặt ra: “Nếu loài người biết vĩnh cửu là gì thì họ sẽ làm mọi thứ để thay đổi cuộc đời”.

Lạy Thánh Nữ Đồng Trinh Maria là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ xin bầu chữa cứu giúp mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhận lời. Nhân vì sự ấy, con lấy lòng trông cậy than van chạy đến sắp mình xuống dưới chân Đức Mẹ là Nữ Đồng Trinh trên hết các kẻ đồng trinh, xin Đức Mẹ đoái đến con là kẻ tội lỗi. Lạy Mẹ là Mẹ Chúa Cứu Thế, xin chớ bỏ lời con kêu xin, một đủ lòng thương mà nhận lời con cùng. Amen.

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính Thánh Têrêsa Hải Đồng Giêsu – Tiên sĩ, 1/10 và Thánh Phanxico Ass, 4/10.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bốn Mạng**

**CHỊ TÊRÊSA NGUYỄN THỊ LỆ THƯƠNG
CĐLCTX GP. NHA TRANG**

**ANH PHANXICÔ ASSISI NGUYỄN VĂN TRÍ,
CĐLCTX MIỀN KONTUM, GP. KONTUM**

Nguyện xin sự đơn sơ và thánh thiện của Thánh nhân, luôn là tấm gương soi rọi quý Anh, Chị trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

THÁNG MÂN CÔI - THÁNG TRUYỀN GIÁO

LTS: Tháng 10, Tháng Mân Côi. Trong Tháng 10 có ngày lễ KHÁNH NHẬT TRUYỀN GIÁO (Ngày Thế giới Truyền Giáo) vào Chúa nhật áp chót của tháng, năm nay là ngày 19/10. Có thể kết hợp Tháng Mân Côi với Tháng 10 Truyền giáo không? Mời bạn đọc cùng tìm hiểu qua bài sau của Linh Mục Giuse Phan Tấn Thành:

1- NGÀY THẾ GIỚI TRUYỀN GIÁO ĐƯỢC THIẾT LẬP TỪ HỒI NÀO?

Ngày thế giới truyền giáo mới được thiết lập vào năm 1926, do sáng kiến của Hội truyền bá đức tin vào lúc kết thúc phiên họp khoáng đại của Ban chấp hành của Hội vào tháng 3 năm 1926. Trong thỉnh nguyện đệ lên Đức thánh cha Piô XI, sau khi trích dẫn những lời của thông điệp *Rerum Ecclesia* (vừa ban hành ngày 16 tháng 2 cùng năm), trong đó ngài hô hào việc giúp đỡ công cuộc truyền giáo bằng lời cầu nguyện và bằng sự đóng góp, Hội đồng viết như sau: “Chúng con nghĩ rằng các miền truyền giáo sẽ được hưởng nhờ lợi ích không nhỏ, nếu Đức thánh cha cho thiết lập một ngày cầu nguyện và cổ động cho công cuộc truyền giáo, được diễn ra trong cùng một ngày trong khắp các giáo phận, giáo xứ và cơ quan thuộc Giáo hội công giáo. Ngày đó sẽ giúp cho việc ý thức về cao quý của vấn đề truyền giáo; tăng gia lòng nhiệt thành nơi các giáo sĩ và giáo dân; giới thiệu cho mọi người được biết Hội Truyền bá đức tin; cổ võ việc ghi danh vào hội và đóng góp giúp đỡ các nơi truyền giáo”. Đề nghị này được Đức thánh cha Piô XI chấp thuận vào ngày 14/4, với phúc chiếu của Bộ Nghi lễ (AAS 19,1927, p.23 ss), bởi vì liên quan đến khía cạnh phụng vụ, nghĩa là được phép cử hành thánh lễ ngoại lịch về việc truyền bá đức tin (*Pro propagatione fidei*) trong một ngày Chúa nhật.

2- TẠI SAO LẠI CHỌN NGÀY TRUYỀN GIÁO VÀO THÁNG 10?

Trong thỉnh nguyện, không thấy viện dẫn lý do về việc chọn tháng 10 thay vì những tháng khác. Tuy nhiên, xem ra có một chi tiết hé mở phần nào động lực của nó. Ngày 11/12/1925, cũng chính

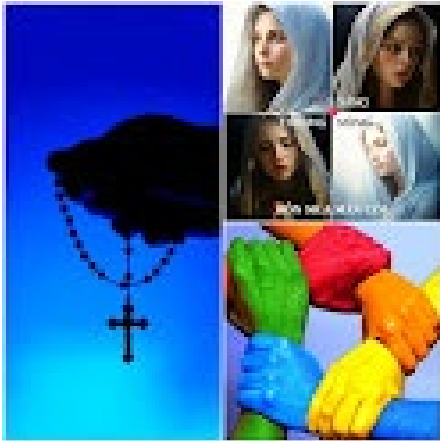
đức thánh cha Piô XI ấn định Chúa nhật chót trong tháng 10 làm lễ kính Chúa Kitô Vua (thông điệp Quas primas), liền trước lễ kính các thánh nam nữ. Vì thế, hội giáo hoàng truyền giáo muốn dành Chúa nhật áp chót của tháng 10 làm ngày truyền giáo, bởi vì truyền giáo là gì nếu không phải là giúp cho mọi người nhìn nhận vương quyền của đức Kitô. Tuy nhiên, sau công đồng, lễ kính Chúa Kitô Vua được dời vào Chúa nhật chót của năm phụng vụ, thường là vào cuối tháng 11.

3- NGÀY THẾ GIỚI TRUYỀN GIÁO ĐƯỢC CỬ HÀNH TỪ HỒI NÀO?

Như vừa nói, phúc chiếu của đức thánh cha được ký ngày 14/4/1926. Một năm sau, ngày 18/6/1927, hồng y Van Rossum mới quyết định tổ chức ngày thế giới truyền giáo lần đầu tiên vào Chúa nhật cuối tháng 10 năm ấy, cùng với vài chỉ thị, chẳng hạn như cần phải chuẩn bị tinh thần trước đó, qua việc cầu nguyện, cổ động việc ghi danh vào hội truyền bá đức tin, và lạc quyên tiền bạc và vật dụng giúp các miền truyền giáo. Rồi từ đó, hằng năm, bộ truyền giáo gửi lời kêu gọi đến các giám đốc hội truyền bá đức tin các quốc gia, để nhắc nhở hoặc thúc giục việc tổ chức. Từ khi đức Phaolô VI đắc cử giáo hoàng vào năm 1963, lời kêu gọi của Bộ Truyền giáo được thay thế bởi một sứ điệp do chính đức thánh cha ký vào lễ Chúa Hiện xuống hàng năm. Tục lệ này vẫn còn duy trì đến nay, tuy rằng ngày ký sứ điệp được dời lên ngày lễ Chúa Giêsu lãnh phép rửa.

Tuy ngày thế giới truyền giáo chỉ diễn ra vào một ngày Chúa nhật trong tháng 10, nhưng nhiều nơi đã muốn dành cả tháng vào công tác đó, bằng cách gán cho mỗi tuần lễ một khía cạnh của dự án. Tuần thứ nhất là "cầu nguyện"; bởi vì công việc truyền giáo cần được nâng đỡ bằng lời cầu nguyện. Thánh Têrêsa hài đồng Giêsu, một nữ tu dòng kín nhưng được đặt làm bổn mạng các nơi truyền giáo, là một tấm gương cho chúng ta. Tuần thứ hai nêu bật một khía cạnh khác mà chúng ta có thể đóng góp vào công cuộc truyền giáo là sự "hy sinh". Tuần thứ ba dành cho việc gây ý thức về "ơn gọi" truyền giáo nằm trong bản chất của ơn gọi Kitô hữu. Tuần thứ bốn kêu gọi lòng "bác ái", chia sẻ góp phần vào việc truyền giáo.

4- CÓ THỂ KẾT HỢP GIỮA THÁNG 10 KÍNH ĐỨC MẸ MÂN CÔI VỚI THÁNG 10 TRUYỀN GIÁO KHÔNG?

Dĩ nhiên là có thể và cần phải kết hợp. Lý do là bởi vì cả hai đều nhằm tới một mục tiêu, đó là đào sâu thêm lòng gắn bó với Tin mừng của Chúa Giêsu, nhờ việc suy gẫm các mầu nhiệm cuộc đời Chúa Cứu thế trong kinh Mân côi, để rồi loan truyền Chúa Kitô qua công cuộc truyền giáo. Mỗi liên hệ giữa kinh Mân côi với việc truyền giáo được nêu bật mới đây trong sứ điệp

nhân ngày truyền giáo năm 2003, năm được Đức Gioan Phaolô II đặt dưới sự bảo trợ của kinh Mân côi nhân dịp kỷ niệm 25 năm đắc cử giáo hoàng. Trong sứ điệp vừa nói, đức thánh cha đã nêu bật vai trò của Mẹ Maria đối với sứ mạng truyền giáo của Hội thánh, và cách riêng tầm quan trọng của kinh Mân côi đối với công tác truyền giáo của Hội thánh.

Phần đầu của sứ điệp nhấn mạnh rằng: việc truyền giáo là một công trình siêu nhiên, vì thế cần được nâng đỡ bằng lời cầu nguyện. Tấm gương của Hội thánh tiên khởi, tụ họp nhau tại nhà Tiệc ly để cầu xin Chúa Thánh Thần, nhắc nhở chúng ta điều đó. Thực vậy, truyền giáo không có nghĩa là tuyên truyền một học thuyết hay một ý thức hệ, nhưng tiên vàn là đem tình yêu của Chúa Giêsu đến cho mọi người. Điều này giả thiết rằng nhà truyền giáo phải quen biết Chúa Giêsu đã, chứ nếu không biết thì nói cái gì? Dưới phương diện này, nhà truyền giáo cần theo gương của Đức Maria, lắng nghe và nghiền ngẫm Lời Chúa ở trong lòng. Chính đây là cốt tủy của việc đọc kinh Mân côi: cùng với Mẹ Maria, chúng ta hãy chiêm ngắm tôn nhan Chúa Giêsu. Không những chúng ta bắt chước Mẹ trong việc chiêm ngắm cầu nguyện, nhưng chúng ta muốn nhờ Mẹ hướng dẫn trong việc tìm hiểu Chúa Giêsu, bởi vì trên đời này không có ai hiểu biết người con hơn chính bà mẹ. Đức Maria được ví như là ký ức sống động của Chúa Kitô.

Việc chiêm ngắm mầu nhiệm Chúa Kitô không chỉ dừng lại ở cấp độ lý thuyết, nhưng còn kèm theo việc uốn nắn tâm tình và cuộc sống hợp theo mẫu mực của Tin mừng. Đây cũng là một yêu sách

nữa của việc truyền giáo: nhà truyền giáo cần loan báo Đức Kitô bằng lời nói, và nhất là bằng chính cuộc sống. Mình phải là người đã sống theo Tin mừng trước khi kêu gọi người khác trở về với Tin mừng. Ý thức như vậy, nhà truyền giáo đọc kinh Mân côi, xin Đức Maria uốn nắn tâm trí của mình hoà hợp với khuôn mẫu của Chúa Giêsu. Chính việc trở về với Tin mừng là bước đầu tiên và căn bản của công cuộc truyền giáo.

Sau cùng, nhà truyền giáo cũng xin Mẹ Maria khẩn nài Chúa Thánh Thần đến với Hội thánh, như xưa ở nhà Tiệc ly, để Hội thánh được thêm lòng hăng say với công cuộc làm chứng cho đức Kitô, cũng như tìm ra những phương tiện hữu hiệu để loan báo Tin mừng cho ngày hôm nay.

Fx Đỗ Công Minh (St)

ĐIỀU QUAN TRỌNG ĐÁNG QUAN TÂM!

Chúa Giêsu nói với Thánh Faustina: “Con hãy chuẩn bị thế giới cho cuộc giáng lâm chung tận của Ta. Con hãy nói cho thế giới biết về lòng thương xót của Ta. Đó là dấu hiệu cho thời kỳ chung tận, sau đó sẽ phải đến ngày của công lý. Hãy nói cho các linh hồn về lòng thương xót lớn lao của Ta, bởi vì ngày kinh hoàng, ngày công lý của Ta đã gần kề” (Nhật Ký 429, 848, 965).

Đức Piô XII (triều đại 1939-1958) nói: “Cuộc trở lại của Đức Kitô không còn xa”.

Đức Gioan XXIII (triều đại 1958-1963) nói: “Cuộc trở lại của Đức Kitô đã gần”.

Đức Phaolô VI (triều đại 1963-1978) nói: “Cuộc trở lại của Đức Kitô đã kề cận”.

Đức Gioan Phaolô II (triều đại 1978-2005) nói: “Hãy mở cửa đón Chúa Kitô”.

Rõ ràng mức độ càng lúc càng gần!

CHUYỆN MÂN CÔI

ROBERT FEENEY

Viễn Đông (chuyển ngữ từ CatholicDigest.com)

Bà Jane ở Aza thánh thiện đến nỗi chiếu sáng như những vì sao trên bầu trời ban đêm. Bà sinh năm 1140, sống ở một lâu đài tại Tây Ban Nha với chồng là Felix, một người được kính trọng với chức hiệp sĩ. Bà là một phụ nữ hay thương người, đầy lòng trắc ẩn với những người kém may mắn, và giúp đỡ vật chất cho người nghèo.

Bà Jane có 2 con trai là Mannes và Anthony, nhưng bà muốn có thêm nhiều con. Một hôm, bà tới tu viện Silos để cầu xin có thêm một con trai nữa, xin Dòng Silos cầu nguyện giúp bà. Một tu sĩ Dòng Đaminh nói: "Này chị, lời cầu của chị đã được nghe và Thiên Chúa sẽ ban cho chị một người con trai. Người con đó sẽ là tội tử vĩ đại của Thiên Chúa và có thể làm nhiều điều phi thường cho Chúa Kitô và Giáo hội".

Khi tạ ơn, bà Jane đặt tên cho con trai là Dominic (Đaminh).

Trước khi sinh con, bà Jane đã có giấc mơ tiên tri linh cảm việc giảng thuyết mà Thánh Đaminh, trong hình con chó trắng đen, chạy đi với ngọn đuốc sáng ngậm ở miệng, thắp sáng khắp thế giới. Bà Jane sinh bé trai Đaminh tại Calaroga, thuộc Old Castile, năm 1170. Khi Đaminh được rửa tội tại nhà thờ xứ, mẹ đỡ đầu của ngài cũng thấy ánh sáng chói lọi, nhìn như ngôi sao, trên lông mày của bé Đaminh. Lúc đó Đaminh được tiên định là một luồng sáng, một người sẽ soi sáng những người ở trong bóng tối.

Thánh Đaminh được trông mong nhiều, nhưng ngài không làm thất vọng. Ngài là một thanh niên thông minh, vui vẻ, có chiều cao trung bình, điển trai, diện mạo khá hồng hào, có tiếng nói ấm và vang. Ngài thừa hưởng ở người mẹ lòng sùng kính Đức Mẹ, biết giá trị của việc kết hợp việc cầu nguyện bằng lời và bằng tâm linh, nghe biết những câu chuyện về cuộc đời Chúa Giêsu mà ngài biết đó là những mẫu nhiệm, và ngài sẽ rao giảng.

Thánh Đaminh tận hiến cho Thiên Chúa, trở thành linh mục và phục vụ 9 năm ở Osma, sống theo tu luật Thánh Augustinô. Có lòng trắc ẩn trước nỗi đau khổ của người khác, ngài cầu nguyện và

khóc thương những người tội lỗi và những người đau khổ. Ngài được nhiều người yêu mến và kính trọng.

Năm 1203, lúc 33 tuổi, ngài rời Osma đi thành phố Fanjeaux thuộc vùng Languedoc, miền Nam Pháp quốc, tại đây ngài giảng đạo gần 13 năm. Trong những hành trình tông đồ, ngài thường dừng lại để cầu nguyện ở Nguyễn đường Maria ở Prouille, một làng nhỏ nằm giữa Fanjeaux và Montreal, không xa núi Pyrenees.

Công việc của ngài không hề dễ dàng. Lúc đó, Pháp quốc bị tà thuyết Anbi [*] đe dọa. Những người theo tà thuyết này cho rằng sự sống trên trái đất là công việc của ma quỷ. Niềm tin này sản sinh một nền văn hóa sự chết khủng khiếp. Những người theo tà thuyết này từ bỏ tính thánh thiện của hôn nhân và sự sinh sản con cái. Việc tự tử được khen ngợi vì nó chấm dứt vấn đề hiện hữu. Những người theo tà thuyết này hoàn toàn bác bỏ các giáo huấn của Giáo hội, kể cả mầu nhiệm Nhập thể.

Mọi thứ có vẻ không suôn sẻ, khi Thánh Đaminh cầu nguyện và khóc ở Nguyễn đường Đức Maria năm 1208, ngài than thở với Đức Mẹ về việc thiếu kết quả của việc rao giảng cho những người theo tà thuyết Anbi. Đang lúc đó thì Đức Mẹ hiện ra với ngài.

Đức Mẹ nói: “Đừng lo, đến nay con đã đạt được một ít kết quả như vậy nhờ sức lao động của con. Con phải dùng kết quả đó trên vùng đất khô cằn, chưa được tưới bằng sương hồng ân. Khi Thiên Chúa muốn canh tân bộ mặt trái đất, Ngài sẽ bắt đầu bằng cách cho mưa tuôn sự chào đón của thiên thần. Hãy truyền bá Chuỗi Mân Côi gồm 150 câu chào của sứ thần và 15 kinh Lạy Cha, con sẽ bội thu”.

Thánh Đaminh không có thời gian. Theo mệnh lệnh của Đức Mẹ, ngài bắt đầu truyền bá Chuỗi Mân Côi, bắt đầu từ Toulouse, một thành phố không xa Prouille. Theo ghi chép của thánh Louis Montfort, một nhà truyền giáo người Pháp hồi thế kỷ 18, Thánh Đaminh đã tới nhà thờ, nơi các thiên thần rung chuông

mời gọi mọi người. Khi Thánh Đaminh rao giảng, Thiên Chúa đã hỗ trợ: Trái đất rung chuyển, mặt trời tối sầm, sấm chớp dữ dội. Hầu như cả dân thành Toulouse đều bỏ niềm tin lầm lạc và bắt đầu sống đời Kitô hữu.

Sau thành công tại Toulouse, Thánh Đaminh đi từ thành phố này tới thành phố khác ở Pháp quốc, Tây Ban Nha và Ý để truyền bá Kinh Mân Côi. Trên hành trình, ngài tỏ ra rất chịu đựng, đến nỗi những người đương thời diễn tả ngài là “vận động viên mạnh mẽ”. Sức chịu đựng của ngài gây ấn tượng. Bất cứ đi đâu ngài cũng rao giảng chân lý Phúc Âm tập trung vào cuộc đời vui mừng, sâu thương, và vinh quang của Đức Kitô. Nói đến một mẫu nhiệm và giảng một câu về đời sống của Chúa Giêsu, ngài mời người nghe lần một hạt trong chuỗi hạt – thường được dùng để đếm các lời cầu nguyện – rồi đọc kinh Lạy Cha và kinh Kính Mừng, các yếu tố của đức tin vẫn nhắm vào những người theo tà thuyết Anbi.

Chú ý những lời đầu tiên Đức Mẹ nói với ngài, và một lần Chúa Giêsu hiện ra hướng dẫn ngài khơi lòng người ta yêu mến cầu nguyện trước khi giảng thuyết chống lại tội lỗi, Thánh Đaminh và các linh mục khác đều đọc kinh Kính Mừng chung với giáo dân trước khi giảng thuyết để xinƠn Chúa. Ngài giải thích rằng kinh Kính Mừng chứa đầy các ví dụ về cuộc sống hàng ngày.

Phương pháp đó tác dụng. Hầu như ở các thành phố ngài rao giảng, ngài đều thành lập Hội ái hữu Mân Côi (Confraternity of the Rosary). Thánh Montfort nói rằng các giáo huấn của Thánh Đaminh tạo sự nhiệt thành đến nỗi hoán cải được những người tội lỗi chai lì nhất. Thánh Montfort viết rằng một người đàn ông bị ma quỷ chiếm hữu đã kêu lớn tiếng rằng lời rao giảng của Thánh Đaminh đã làm hoảng sợ cả hỏa ngục. Chuỗi Mân Côi cũng được tin là tạo chiến thắng của đội quân Công giáo do Count Simon de Montfort dẫn đầu, trong trận Muret hồi tháng 9-1213 ở miền Nam Pháp quốc, gồm 800 binh sĩ chống lại vua Aragon và 40.000 quân của tà thuyết Anbi.

Năm 1215, Thánh Đaminh thu hút 6 người bạn cùng làm việc tông đồ và cho họ mặc trang phục như ngài. Đó là một dòng tu đang hình thành với chương trình cầu nguyện, sống chung, và chương trình học tập với Alexander Stavensky, tiến sĩ thần học

người Anh. Rao giảng, dạy dỗ, và làm việc để cứu các linh hồn là lý tưởng của Thánh Đaminh. Một người giàu có tên là Phêrô Siela đến xin theo Thánh Đaminh, giao cho ngài nhà cửa của mình ở gần Narbonne Gate tại Toulouse. Cũng trong năm 1215, Thánh Đaminh đi Rôma và quỳ trước mặt ĐGH Innocent III để xin phê chuẩn Dòng Anh Em Thuyết Giáo (OP – Order of Preachers). ĐGH hướng dẫn ngài dùng tu luật hiện có để sống theo. Thánh Đaminh và các tu sĩ đồng ý chọn tu luật của thánh Augustinô. Ngày 22-12-1216 có tân giáo hoàng là ĐGH Honorio III, ngài đã phê chuẩn và tuyên bố Thánh Đaminh là “ánh sáng thật của thế giới”.

Khi sinh thời, Thánh Đaminh đã chữa lành các bệnh nhân, phục sinh người chết, và biến lương thực ra nhiều (các phép lạ vẫn tiếp tục xảy ra cho đến sau khi ngài qua đời). Ngài khuyến khích người trẻ và triu mến với những người mà ngài gặp. Dù ngài già theo thời gian, nhưng tâm hồn ngài vẫn trẻ trung và vui vẻ. Sau khi dòng được phê chuẩn 5 năm, Thánh Đaminh qua đời ngày 6-8-1221 tại Bologna, Ý. Ngay khi hấp hối, ngài vẫn an ủi người khác. Ngài nói: “Anh em đừng khóc. Tôi sẽ có ích hơn cho anh em dù tôi đi bất cứ nơi đâu, có ích hơn khi tôi sống trên đời này”.

Ước mơ từ lâu của CP Jane, mẹ của Thánh Đaminh, đã thành hiện thực: Con trai bà đã thắp lửa sáng khắp thế giới.

THÁNH THI HAY CHUỖI MÂN CÔI?

Trong thời Thánh Đaminh, Chuỗi Mân Côi được nhắc tới như “Thánh Thi của Đức Maria,” và mãi tới thế kỷ 15 Chuỗi Mân Côi mới được sử dụng. Nhưng 100 năm sau khi Thánh Đaminh giới thiệu Chuỗi Mân Côi, người ta vẫn không hề nhớ tới.

Chữ “ros” có thể lấy từ tiếng Latin, nghĩa là “sương,” ám chỉ lời Đức Mẹ nói với Thánh Đaminh về “sương hồng ân” hoặc do tiếng Latin là rosarium, nghĩa là “triều thiên hoa hồng” – từ ngữ “Chuỗi Mân Côi” (Rosary) có sau khi Lm Alan de la Roche, Dòng Đaminh, người Pháp, được thị kiến Chúa Giêsu, Mẹ Maria, và Thánh Đaminh khuyến khích ngài khôi phục Chuỗi Mân Côi.

Dạng Chuỗi Mân Côi như chúng ta thấy ngày nay cũng không có trong thời Thánh Đaminh. Việc thêm các mầu nhiệm đã mất nhiều thế kỷ để chỉnh sửa và xác định. Thánh GH Piô V, cũng là tu sĩ

Dòng Đaminh, đã làm điều này năm 1569. Ngày 16-10-2002, Thánh GH Gioan Phaolô II đề nghị thêm 5 Mẫu nhiệm Sự Sáng vào Chuỗi Mân Côi truyền thống. Gọi là "Mẫu nhiệm Sự Sáng" vì gồm các mẫu nhiệm trong sứ vụ công khai của Chúa Kitô từ khi chịu Phép Rửa tới Cuộc Khổ Nạn.

TẶNG PHẨM CỦA ÁO ĐỨC BÀ

Năm 1218, tại Rôma, Đức Mẹ hiện ra với một tu sĩ Dòng Đaminh là Master Reginald, ở Orleans, là giáo sư nổi tiếng về giáo luật tại ĐH Paris trước khi gặp Thánh Đaminh và gia nhập dòng này. Các bài giảng thuyết của ngài đã thu hút nhiều người vào dòng. Lúc Đức Mẹ hiện ra, Reginald bị bệnh. Mỉm cười với ngài, Đức Mẹ xúc dầu cho ngài, chữa bệnh cho ngài, và giới thiệu với ngài một áo dòng trắng (scapular, Áo Đức Bà). Đức Mẹ nói: "Đây là áo dòng của con".

TẠI SAO LẦN CHUỖI MÂN CÔI?

Thế kỷ XV, Lm Alan de la Roche, Dòng Đaminh, bảo đảm Chuỗi Mân Côi là nguồn vô biên của các phúc lành:

1. Tội nhân được tha thứ.
2. Linh hồn nào khao khát sẽ được thỏa khát.
3. Ai khổ sâu sẽ tìm thấy hạnh phúc.
4. Ai bị cám dỗ sẽ được bình an.
5. Người nghèo được giúp đỡ.
6. Tu sĩ được canh tân.
7. Ai không hiểu biết sẽ được hướng dẫn.

Về Chuỗi Mân Côi, Thánh GH Gioan Phaolô II nói: "Lần Chuỗi Mân Côi là giao phó những gánh nặng cho Thánh Tâm Thương Xót của Chúa Kitô và Đức Mẹ".

[*] Albigensianism: Phong trào Kitô giáo được coi là hậu duệ thời trung cổ của Mani giáo (Manichaeism) ở miền Nam nước Pháp hồi thế kỷ XII và XIII, có đặc tính của thuyết nhị nguyên (đồng hiện hữu của hai quy luật đối nghịch là Thiện và Ác). Thuyết này bị kết án là lạc giáo thời Tòa án Dị giáo (Inquisition hoặc Catharism).

Bài diễn văn của Đức Leo XIV với các Giám mục nhân dịp Năm Thánh

NHỮNG NGƯỜI XÂY DỰNG SỰ HIỆP THÔNG,

NGOAN NGOÃN VỚI CHÚA THÁNH THẦN VỚI TRÁI TIM RỘNG MỞ

(Gioakim Trương Đình Giai chuyển ngữ từ nguyên bản tiếng Tây Ban nha)

Discurso del Santo Padre a los obispos con ocasión del Jubileo

Constructores de comunión dóciles al Espíritu con corazón abierto

ra ngày 4 tháng 7 năm 2025-OSSERVATORE ROMANO)

(Tiếp theo và hết)

Khía cạnh thứ hai mà tôi muốn xem xét, luôn khởi đầu từ Chúa Kitô như mẫu gương cho cuộc đời người Mục tử, tôi xin định nghĩa như sau: giám mục như một người có đời sống đổi thần. Nghĩa là: một người hoàn toàn ngoan ngoãn với hoạt động của Chúa Thánh Thần, Đấng khơi

dậy trong ngài đức tin, đức cậy và đức mến và nuôi dưỡng chúng, như ngọn lửa, trong những hoàn cảnh hiện sinh khác nhau. Giám mục là một người của đức tin. Và ở đây tôi nhớ đến đoạn văn tuyệt vời trong Thư gửi tín hữu Do Thái (x. chương 11), tác giả, bắt đầu với A-ben, đã liệt kê một danh sách dài những "chứng nhân" đức tin; và tôi đặc biệt nghĩ đến Mô-sê, người được Thiên Chúa kêu gọi dẫn dắt dân đến Đất Hứa, "đã đứng vững," bản văn viết, "như thể đang nhìn thấy Đấng vô hình" (Dt 11:27). Bức chân dung về con người đức tin này đẹp biết bao: một người, nhờ ân sủng của Thiên Chúa, nhìn thấy được điều vượt xa hơn, thấy được mục tiêu, và vẫn kiên định trước thử thách. Chúng ta hãy nghĩ đến những lần Mô-sê cầu bầu cho dân trước mặt Thiên Chúa. Giống như ông, giám mục trong Giáo hội của ngài cũng là người cầu bầu, bởi vì Chúa Thánh Thần giữ cho ngọn lửa đức tin luôn cháy sáng trong lòng ngài.

Cũng trong viễn cảnh này, giám mục là một người của niềm hy vọng, bởi vì "đức tin là bảo đảm cho những điều tốt đẹp ta hy vọng, là bằng chứng trọn vẹn cho những điều ta không thấy" (Dt 11:1). Đặc biệt khi hành trình của dân trở nên khó khăn hơn, người mục tử, nhờ nhân đức đối thần, giúp họ không tuyệt vọng; không phải bằng lời nói, mà bằng sự gần gũi. Khi các gia đình phải gánh chịu quá nhiều gánh nặng và các cơ cấu công không hỗ trợ họ một cách thỏa đáng; khi những người trẻ thất vọng và chán nản trước những thông điệp sai lạc; khi người già và người khuyết tật nặng cảm thấy bị bỏ rơi, vị giám mục gần gũi và không đưa ra những chỉ dẫn, mà là kinh nghiệm của những cộng đoàn đang tìm cách sống Phúc Âm với sự giản dị và chia sẻ quảng đại.

Và bằng cách này, đức tin và hy vọng của ngài được kết hợp trong ngài như một con người của đức ái mục tử. Toàn bộ cuộc đời của giám mục, toàn bộ thừa tác vụ của ngài, vốn đa dạng và phong phú, tìm được sự thống nhất trong điều mà Thánh Augustinô gọi là *amoris officium* (bổn phận của tình yêu). Ở đây, sự hiện hữu đối thần của ngài được thể hiện và thể hiện ở mức độ cao nhất. Trong việc giảng thuyết, trong các chuyến viếng thăm cộng đoàn, trong việc lắng nghe các linh mục và phó tế, trong các quyết định hành chính - mọi thứ đều được linh hoạt và thúc đẩy bởi đức ái của Chúa Giêsu Kitô, Mục Tử. Với ân sủng của Người, được lãnh nhận hằng ngày trong Bí tích Thánh Thể và trong lời cầu nguyện, giám mục nêu gương về tình yêu thương huynh đệ đối với giám mục phó hay phụ tá của mình, đối với vị giám mục danh dự và các giám mục của các giáo phận lân cận, đối với những cộng sự thân cận nhất của mình, cũng như đối với các linh mục đang gặp khó khăn hoặc đau yếu. Tâm hồn ngài rộng mở và có thể tiếp cận được, và nhà của ngài cũng vậy.

Anh em thân mến, đây là cốt lõi thần học của đời sống mục tử. Xung quanh điều này, và luôn được linh hoạt bởi cùng một Thánh Thần, tôi muốn đặt những nhân đức thiết yếu khác: sự khôn ngoan mục vụ, đức khó nghèo, sự tiết dục hoàn toàn trong đời sống độc thân, và các nhân đức nhân bản.

Sự khôn ngoan mục vụ là sự khôn ngoan thực tiễn hướng dẫn giám mục trong các quyết định, trong việc cai quản, trong các mối

tương quan với các tín hữu và với các đoàn thể của mình. Một dấu hiệu rõ ràng của sự khôn ngoan là việc thực hành đối thoại như một phong cách và phương pháp trong các mối tương quan, và cả trong việc quản trị các cơ quan tham gia, tức là trong việc quản lý tính hiệp hành trong Giáo hội địa phương. Về vấn đề này, Đức Thánh Cha Phanxicô đã dẫn dắt chúng ta tiến một bước dài, khi nhấn mạnh, với sự khôn ngoan sư phạm, tính cộng đoàn như một chiều kích của đời sống Giáo hội. Sự khôn ngoan mục vụ cho phép giám mục hướng dẫn cộng đoàn giáo phận qua việc trân trọng các truyền thống của họ và cổ vũ những con đường và sáng kiến mới.

Để làm chứng cho Chúa Giêsu, người mục tử sống đức khó nghèo theo tinh thần Phúc Âm. Ngài có phong cách giản dị, chừng mực và quảng đại, vừa nghiêm trang vừa phù hợp với hoàn cảnh của đại đa số giáo dân. Người nghèo phải tìm thấy nơi ngài một người cha và một người anh em, mà không cảm thấy ngại ngùng khi gặp gỡ hay bước vào nhà ngài. Ngài không màng đến của cải vật chất và không cậy dựa vào những hình thức quyền lực này hay hình thức quyền lực khác. Giám mục không được quên rằng, giống như Chúa Giêsu, ngài đã được xức dầu Thánh Thần và được sai đi mang Tin Mừng đến cho người nghèo (x. Lc 4:18).

Bên cạnh việc sống nghèo khó hữu hiệu, vị giám mục còn sống một hình thức khó nghèo khác: độc thân và trinh khiết vì Nước Trời (x. Mt 19, 12). Đó không chỉ là vấn đề độc thân, mà còn là thực hành sự khiết tịnh trong tâm hồn và hành vi, và bằng cách này, sống theo Chúa Kitô, để biểu lộ cho mọi người hình ảnh đích thực của Giáo hội, thánh thiện và khiết tịnh nơi các chi thể cũng như nơi Đầu. Hơn nữa, ngài phải kiên quyết và quyết đoán trong việc xử lý các tình huống có thể gây tai tiếng, cũng như bất kỳ trường hợp lạm dụng nào, đặc biệt là đối với trẻ vị thành niên, theo đúng các quy định hiện hành.

Mục tử cũng được mời gọi vun trồng những đức tính nhân bản mà các Nghị phụ Công đồng cũng muốn đề cập đến trong Sắc lệnh *Presbyterorum Ordinis* (số 3), và càng có lý do hơn nữa, những đức tính này rất hữu ích cho giám mục trong thừa tác vụ và trong các mối tương quan của ngài. Chúng ta có thể kể đến sự trung tín, sự thành thật, độ lượng, cởi mở trong tâm trí và con tim, khả năng vui

với những người vui và khổ với những người khổ; cũng như sự tự chủ, tế nhị, kiên nhẫn, kín đáo, một khuynh hướng lắng nghe và đối thoại mạnh mẽ, và một tinh thần sẵn sàng phục vụ. Những nhân đức này, mà mỗi người chúng ta ít nhiều được phú bẩm ít nhiều, có thể và phải được vun trồng theo hình ảnh Chúa Giêsu Kitô, với ân sủng của Chúa Thánh Thần.

Anh em thân mến, ước gì nhờ lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria, của Thánh Phêrô và Phaolô anh em và cộng đoàn của anh em đón nhận được những ân sủng mà họ cần nhất. Đặc biệt, xin các ngài giúp anh em trở thành những con người hiệp thông, luôn thúc đẩy sự hiệp nhất trong linh mục đoàn giáo phận, và ước mong mỗi linh mục, không trừ một ai, cảm nghiệm được tình phụ tử, tình huynh đệ và tình bạn của giám mục. Tinh thần hiệp thông này khích lệ các linh mục trong việc dẫn thân mục vụ của họ và làm cho Giáo hội địa phương phát triển trong sự hiệp nhất.

Tôi cảm ơn anh em đã nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện. Tôi cũng cầu nguyện cho anh em và hết lòng chúc lành cho anh em.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 10/2025

CẦU CHO SỰ CỘNG TÁC GIỮA CÁC TRUYỀN THỐNG TÔN GIÁO KHÁC NHAU

Xin cho các tín đồ của các truyền thống tôn giáo khác nhau biết cộng tác với nhau để bảo vệ và cổ vũ hòa bình, công bằng và tình huynh đệ nhân loại.

Mục lục

✚ Lá Thư Linh Hưởng	02
✚ Sống Lời Chúa	06
✚ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 117)	14
✚ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CĐLCTX TGP Sài Gòn	18
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	21
◆ Tin CĐLCTX Miền GiaLai, GP Kon Tom	26
◆ Tin CĐLCTX GP Ban Mê Thuột	28
✚ Các bài Thường huấn dành cho giáo dân	29
✚ DIỄN ĐÀN:	
◆ 4 mùa Mân Côi	46
◆ Tháng Mân Côi – Tháng Truyền Giáo	51
◆ Chuyện Mân Côi	55
◆ Diễn văn của Đức Leo XIV với các Giám mục (tt và hết)	60